

သုဋ္ဌေးကတော်ဓမ္မဒိဋ္ဌာ ကျွတ်တမ်းဝင်သောနေ့

ဟောကြားသည့်နေ့

(၂၉-၁-၅၅)

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာထေရ်အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဟောကြားတော်မူသော သစ္စာ(၄)ပါးတရားတော် အမှတ်စဉ်(၃၅)မှ
ထုတ်နှုတ်ပုံနှိပ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမရပူရမြို့၌
ဟောကြားတော်မူသောတရားတော်

သူဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာ

ဣတ္တိတမိးဝင်သောနေ့.

(သက္ကယဒိဋ္ဌိ)

ဟောကြားသည့်နေ့.

(၂၉-၁-၅၅)

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော
သစ္စာလေးပါးတရားတော် အမှတ်စဉ် (၃၅)မှ
ထုတ်နုတ်ပုံနှိပ်ပါသည်။
ဖုန်း-၅၄၁၈၆၀

မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့်
လုပ်ငန်းစဉ်ပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့ချုပ်၏
မူပိုင်ဖြစ်သည်။

မည်သူမျှ ကူးယူထုတ်ဝေခြင်း မပြုရ။

ထုတ်ဝေသူ
ဦးအောင်ချို (မြိ-၀၈၃၁)
မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့်လုပ်ငန်းစဉ်
ပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့ချုပ်၊ အမှတ် (၈၂)၊ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၅၄၁၈၆၀

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်
ဦးဉာဏ်အောင်စိုး (မြိ-၀၅၃၆၉)
ကျားမင်းအောက်မိဆက်
အမှတ် (၉၂)၊ ကမ္ဘောဇလမ်း၊ ရွှေတောင်ကြား
၁-ရပ်ကွက်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
 မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
 အမရပူရမြို့၌ ဟောကြားတော်မူသောတရားတော်

သူဌေးကတော် ဓမ္မဒိန္နာ

ကျွတ်တမ်းဝင်သောနေ့

(သက္ကယဒိဋ္ဌိ)

ဟောကြားသည့်နေ့

(၂၉-၁-၅၅)

ဒီနေ့ ဝိသာခသူဌေးနဲ့ ဓမ္မဒိန္နာခင်ပွန်းမတို့ အမေး
 အဖြေခန်း သက္ကယဒိဋ္ဌိပြုတ်လို့ ယောက်ျားက အနာဂါမ်၊
 မိန်းမက ရဟန္တာဖြစ်ပုံကို ရှင်းပြမယ်...။ (မှန်လှပါဘုရား)။

မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ရာဇ
 ဂြဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတဲ့အချိန်မှာ
 ဝိသာခဆိုတဲ့ သူဌေးက ဓမ္မဒိန္နာဆိုတဲ့ ရဟန္တာထေရ်ရီမကို
 သက္ကယဒိဋ္ဌိနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အမေးတွေ မေးပါတယ်...။
 (မှန်လှပါဘုရား)။

ဝိသာခသူဌေးနဲ့ ဓမ္မဒိန္နာ

အဲဒီတော့ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီအမေးထုတ်ရပါလိမ့် မတုံးလို့ သူတို့ဇာတ်ထုပ်ကိုအစက အနည်းငယ် ပြန်ရလို့ ရှိရင် ဝိသာခသူဌေးနဲ့ ဓမ္မဒိန္နာဆိုတာသည် နဂိုက အကြင်လင်မယားဖြစ်ခဲ့ပါတယ်...။ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဝိသာခသူဌေးက ဘုရားထံသွားပြီး တရားနာတဲ့ အခါမှာ ဝိသာခသူဌေးက လူအဖြစ်နဲ့ပဲ သူသောတာပန် တည်တယ်...။ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဝိသာခအနာဂါမ်တည်တယ်

နောက်ဆက်ပြီး တရားနာပြန်တဲ့အခါမှာလဲ အနာဂါမ်တည်တယ်...။ (မှန်လှပါဘုရား)။

အနာဂါမ်ဆိုတော့ အနာဂါမ်တည်တဲ့နေ့မှာ သူသည် ကျောင်းတော်ကနေပြီး ပြန်လာခဲ့တယ်။ ပြန်လာတဲ့အခါ ကျတော့ လူဇနာသိက္ခာတွေက အနာဂါမ်ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတို့လို မှတ်စရာက လူ့ပြည်မှာရှိတဲ့ အာရုံတွေ၊ နတ်ပြည်မှာရှိတဲ့အာရုံတွေကို ဘာမှ မနှစ်သက်တော့ဘူး။ ဒီအာရုံတွေကို မဂ်နဲ့ ပယ်ပြီးသား အနာဂါမ်မိမဂ်နဲ့ ပယ် ပြီးသားဆိုတာ မှတ်ထားကြပါ...။ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဆီးပြီးကြိုလေ့ရှိတယ်

အဲဒီလိုပြန်လာတော့ ခါတိုင်းလဲ ပြန်လာတာကတော့ ဖြင့် အိမ်ဘက်ကိုမျက်စိမျက်နှာမူပြီးသကာလ ပြန်လာတော့ သူ့ခင်ပွန်းမ ဓမ္မဒိန္နာက အပြန်မှာဆီးဆီးကြိုလေ့ရှိတယ်။ ဆီးပြီးကြိုတဲ့အခါကျလိုရှိရင် သူတို့တိုက်ဝရောက်တဲ့အခါမှာ သူရှေးကပြန်လာ၊ သူက တိုက်ပေါက်ဝဆီးကြို၊ လက်ကလေးဘာလေးဆွဲပြီးသကာလ အိမ်ပေါ်အတူတူသွားကြလာကြဆိုတဲ့ သဘောတရားရှိတယ်။ သောတာပန်တည်တုန်းက နောက် သကဒါဂါမ် တည်တဲ့အခါလဲထိုသဘောရှိတယ်...။ (မှန်လှပါဘုရား)။

အနာဂါမ်တည်လာတော့ ဒီက အိမ်ပေါ်ကနေ လှမ်းကြည့်လိုက်ကတည်းက ဒီနေ့လာပုံထူးတယ်ဆိုပြီး ဓမ္မဒိန္နာက အကဲခတ်တယ်...။ (မှန်လှပါဘုရား)။ အကဲခတ်ပြီးထုံးစံအတိုင်း၊ ဝတ္တရားအတိုင်းဆင်းပြီး သူကြိုဆိုတဲ့အခါမှာလဲ၊ လက်တွေ့ဘာတွေလှမ်းဆွဲတဲ့အခါမှာလဲ အဆွဲမခံတော့ဘူး...။ (မှန်လှပါဘုရား)။

အဆွဲမခံတော့ ဘာကြောင့်ပါလိမ့်မလဲဆိုတဲ့ တွေးပုံနဲ့သာ သူစောင့်ပြီးသကာလ အိမ်ပေါ်ရောက်အောင်သာ လိုက်သွားကြတယ်။ အိမ်ပေါ်ကျတော့လဲ ထမင်းစားဖို့

ပြုဖို့ပြင်ဆင်တဲ့အခါမှာ တစ်ယောက်တည်းသာစားတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုးနဲ့ သူစားတော့တယ်။ ဒီခင်ပွန်းမကို မခေါ်တော့ဘူး...။ (မှန်လှပါဘုရား)။

အမူအရာထူးနေပြီ

နောက် ညအိပ်ရာဝင်တဲ့အခါမှာလဲ ထိုအတူပဲ လွပ်လပ်တဲ့နေရာမှာသွားပြီး သန့်ရှင်းတဲ့၊ ဖြူစင်တဲ့အဝတ်တွေကို ခင်းပြုပြီးသကာလ အိပ်တော့တယ်။

အဲဒီလိုဖြစ်နေတော့ သူဌေးကတော်ဖြစ်တဲ့ ဓမ္မဒိန္နာက ဪ...အမူအရာတော့ဖြင့် အတော်ထူးနေပြီ၊ ငါ့အပေါ်မှာ အလိုမကျလို့လား၊ တစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို အလိုမကျလို့လား။ အလိုမကျမှုတစ်ခုခုရှိလို့သာလျှင် ဤကဲ့သို့သော နေမှုထိုင်မှုမျိုးကို အဆင်အပြင်ပြောင်းတာပဲဆိုပြီးတော့ သံသယနဲ့ပဲနေတယ်...။ (မှန်လှပါဘုရား)။

နောက်တစ်ရက်နှစ်ရက်နေတဲ့အခါလဲ ထိုနည်းအတူပဲ တရားဓမ္မပြောလိမ့်မယ်၊ ပြောသွားရင် ပြောမှာပဲဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုးနဲ့ စောင့်ဆိုင်းနေတဲ့အခါမှာလဲ ဘာမှ နှီးနှောခြင်း၊ ပြောဆိုခြင်း၊ ခင်ပွန်းမနဲ့မရှိတော့ဘူး...။ (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒါသည်ကားလို့ဆိုရင် ကာမရာဂနုသယဆိုတဲ့

ကာမတဏှာကို ပယ်ပြီးသားဖြစ်တဲ့အတွက် ဤကဲ့သို့ အနေအထိုင် ထူးခြားတယ်ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေ မှတ်ဖို့ပဲ...။ (မှန်လှပါဘုရား)။

သောတာပန်အဆင့်

အခု တရားနာနေတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ မှတ်ဖို့ရာ က သောတာပန်တည်ရုံနဲ့တော့ ငါးပါးအာရုံကာမဂုဏ် တွေ သားနဲ့မယားနဲ့နေတာဟာ နေတာပဲလို့သာ မှတ် ရမယ်။ ထိုအတူ သကဒါဂါမ်တည်ပြန်လဲ ထုံးစံအတိုင်း နေတာပဲလို့ မှတ်ရမယ်...။ (မှန်ပါ)။

အနာဂါမ်တည်မှသာလျှင် ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ် ဆိုတဲ့ ဒီလူ့ပြည်အာရုံ ကာမဂုဏ်တွေနဲ့ ကင်းလွတ် တယ်...။ (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ထူးခြားမှုကိုမှတ်ထားကြပါ။ သောတာပန် ကိုများတွေ့ရင် ပကတိပုထုဇဉ်နဲ့ သာမန် သွားလာနေထိုင် မှုတွေ သိပ်ထူးခြားမှုမရှိသေးတော့ ကဲ့ရဲ့ မိတ်တ်ကြတယ်။ အဲဒါမျိုးတွေများတွေ့ခဲ့ပါလျှင်မကဲ့ရဲ့ပါနဲ့။ သောတာပန် ဟာ ကာမအာရုံတွေမပယ်နိုင်သေးပါဘူး။ ကာမအာရုံတွေ ကို အကုန်မပယ်နိုင်သေးဘူးဆိုတာ တစ်ထစ်ချ မှတ်ထား ကြပါ...။ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီအခန်းထဲဝင်တာ ဘာသဘောတုံး

ဒါနဲ့ပဲ... ဓမ္မဒိန္နာက သူ့စိတ်ထဲမှာ အင်မတန် သောကလုံးကြီးဟာ အကြီးအကျယ်ဖြစ်ပြီးသကာလနေ တော့ နောက်နှစ်ရက်သုံးရက်နေတဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် တစ်ယောက်တည်း အိပ်နေတဲ့အိပ်ခန်း ညဝင်တယ်။ ခင်ပွန်းမက လိုက်သွားတဲ့အခါ ယောက်ျားလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် က မေးတယ်။ ဓမ္မဒိန္နာအချိန်မတော် ဒီအခန်းထဲဝင်လာ တာ ဘယ်သဘောတုံး။ ဘယ်သဘောမှ မဟုတ်ပါဘူး။ မေးချင်မြန်းချင်လို့ ဝင်ပြီးသကာလ လာခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ အဖြေကို ပေးလိုက်တယ်...။ (မှန်လှပါဘုရား)။

မေးတာပေါ့လို့ဆိုပြီးသကာလ အမေးခံတော့ ရှေးက နဲ့မတူဘူး၊ အမူအရာဟန်ပန်တွေကလဲ အင်မတန်ပြောင်း တယ်။ အကျွန်ုပ်ကိုလဲ အသိအမှတ်ပြုပြီး စကားတို့ ဘာတို့ ပြောဆိုခြင်း မရှိတော့ဘူး။ အဲဒီတော့ ဆိုးတိုင်ပင် ကောင်းတိုင်ပင် အကြင်လင်မယားဖြစ်ပြီးသကာလ လာခဲ့ တာလဲ အတော်ကြာကြပြီ၊ ဒါ အခုမှ အမူအရာထူးတာဟာ ကျုပ်အပေါ်မှာ အပြစ်ရှိလို့လား။ သို့မဟုတ် တစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ပဲအလိုမကျမှုတွေ ကြုံလို့ဆုံလို့လား။ သို့မဟုတ် တစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်မှာ ခင်မင်နှစ်သက်တဲ့ စိတ်တွေရှိပြီး

သကာလနေလိုလား စသည်နဲ့...မိန်းမတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း အကုန်မေးတော့တာပဲ...။ (မှန်လှပါဘုရား)။

မပြောကောင်းဘူးဆိုတာသိတယ်

မေးတဲ့အခါကျတော့ မပြောကောင်းဘူးဆိုတာတော့ ဝိသာခသူဌေးက သိတယ်။ မပြောကောင်းလို့ မပြောဘဲ နေလိုက်လို့ရှိရင်လဲ ဓမ္မဒိန္နာဆိုတဲ့ ခင်ပွန်းမသည် နှလုံးကွဲပြီး သကာလ သေပွဲဝင်စရာ သူမြင်တယ်။(မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပြောမှဖြစ်မယ်ဆိုပြီးသကာလ ပြောပါတယ်။ ငါသည် တခြားသောအကြောင်းကိစ္စ ဘာမှမရှိပါဘူး။ သင့်အပေါ်မှာလဲ ဘာအပြစ်မှ မရှိပါဘူး။ ငါသည် တရားထူးတရားမြတ်ကို အနာဂါမ်အဆင့်ထိတည်ပြီးတော့ လာခဲ့တဲ့အတွက် ငါးပါးသောအာရုံကာမဂုဏ်တွေကို ဘာမှ ပြုံးခြင်း၊ ရွှင်ခြင်း၊ လူ့ပြည်အာရုံတွေကို နှစ်သက်ခြင်း ဆိုတာတွေဟာ မရှိတော့ဘူး။ အဲဒီတော့ သင်မေးလို့ အခု ပြောရလို့ရှိရင်ဖြင့် တရားတော့ပြောပြီးပြီ၊ သင်သည် ဒီအိမ် မှာ ကုဋေလေးဆယ်ရှိတယ်၊ ငါ့ဘက်ကလဲ ကုဋေလေးဆယ် ပါတယ်၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်ကို သင်အုပ်ချုပ်ပြီးသကာလ ဒီအိမ်မှာပဲနေလိုလဲနေပါ။ (မှန်လှပါဘုရား)၊ ငါ့ကိုလဲ ကျွေးတန်တဲ့ထမင်းနဲ့ ကျွေးပြီးသကာလထားတော့

ဒီပစ္စည်းတွေကို ငါ့ ပစ္စည်းရယ်လို့ အထိမ်းအမှတ်
မရှိတော့ပါဘူး...ဆိုပြီး စွန့်လွှတ်တယ်...။ (မှန်လှပါ
ဘုရား)

အနာဂါမ်တည်လို့ထူးခြားတာ

အနာဂါမ်တည်လာတော့ ထူးခြားတဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေ
ပေါ်မလာဘူးလား...။ (ပေါ်လာပါတယ်)။

ထူးခြားတဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေ ပေါ်လာတယ်ဆိုတဲ့
ဥစ္စာဟာ အနာဂါမိမိ၏ ကျေးဇူး၊ အကာလိကော...၊ အခါ
မလင့် အကျိုးကိုပေး၏ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ အခါမလင့်ကို
ငါးပါးအာရုံကာမဂုဏ် စွန့်လိုက်တဲ့အတွက် ငါးပါးအာရုံ
နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အပူဓာတ်၊ အလောင်ဓာတ်တွေဟာ
ရှိသေးရဲ့လား...။ (မရှိပါဘုရား)၊ ပေါ်တာပေါ့ဗျာ...။
(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)၊ အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ
မထင်ရှားဘူးလား...။ (ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား)။

အေး...ဒါကြောင့်...ဪ...တို့လဲ ဒီရောက်အောင်
ကြိုးစားရမှာပဲ၊ ဒါ အင်မတန်ဟုတ်တဲ့ နည်းလမ်းတွေပဲ၊
ချက်ချင်းအကျိုးပေးပြီး ချက်ချင်းငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်
တွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အပူဓာတ်၊ အလောင်ဓာတ်တွေဟာ
အကုန်ငြိမ်းသတ်နိုင်တဲ့ အနာဂါမိမိပဲဆိုပြီးသကာလ

ကိုယ်လဲ အတုယူပြီး ကြိုးစားလို့ရှိရင်ဖြင့် ဖြစ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေ လမ်းစဉ်ကရှိနေတာပဲ...။ (မှန်ပေါ့ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေက နမူနာရှိပြီး သကာလနေတော့ နည်းကောင်းကလဲပေးထားပြန်၊ ကိုယ် လုပ်နေတဲ့အလုပ်က အတော်ခရီးပေါက်ရောက်ပြီးတော့ နေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်သောကြောင့် တက်မယ်ဆိုမရဘူး ဆိုတဲ့စိတ်မရှိဘူး၊ ရရမှာချည်းပဲလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ...။ (မှန်ပေါ့ဘုရား)။

နောက်အိမ်ထောင်ပြုချင်ရင်ပြုပါ

ဒါနဲ့ပဲ ကုဋေရှစ်ဆယ်ကို မင်းပဲသုံး၊ မင်းပဲစွဲ၊ ဘာပဲလုပ်လုပ်၊ ငါ့တော့ဖြင့် ထမင်းတစ်လုတ် အချိန် မှန်မှန် ကျွေးလို့ရှိရင်ဖြင့် တော်ပါပြီဆိုပြီးသကာလ ပြော လိုက်တယ်။ ဒါတွင်မကသေးဘူး၊ နောက်အိမ်ထောင်တို့ ဘာတို့ပြုချင်တယ်ဆိုလို့ရှိရင်လဲ ထုံးစံအတိုင်းပြုတာပေါ့၊ အစရှိသည်နဲ့အစုံပဲ ပြောလိုက်တယ်...။ (မှန်ပေါ့ဘုရား)။

ပြောလိုက်တော့ ဓမ္မဒိန္နာကတော့ အလုံးကြီးကျသွား တာပေါ့လေ...။ (မှန်ပေါ့)။

အရင်ကတော့ သူ့အပေါ်မှာ ဘယ်လို ဘာလို စွဲချက်တွေတင်ပြီး သူတွေလုံးထုတ်တာတွေ အကုန်

ပပျောက်ပြီး ဪ...တရား၏ ကျေးဇူးပါလား၊ တရား
ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အမူအရာတွေပါလားဆိုတာ ပေါ်လာ
တယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ယောက်ျား၊ မိန်းမ ရနိုင်တာချည်းပဲ

တရားကြောင့် အမူအရာတွေပေါ်လာတဲ့အခါကျ
တော့ သူဆက်ပြီးမေးတယ်။အရှင်သူဌေး...ဒီလောကုတ္တရာ
တရားဆိုတာဟာ ယောက်ျားများမှပဲ အားထုတ်ကောင်း
သလား...မိန်းမများပါ အားထုတ်ကောင်းသလား...။
ဟာ...ဘယ်နှယ် မေးပါလိမ့်မတုံး ဓမ္မဒိန္နာ၊ ယောက်ျား
ဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ ယထာဘူတဉာဏ်ကစပြီး တက်မယ်
ဆိုရင် ယောက်ျား၊ မိန်းမရယ်လို့ ဘုရားက မဟောပါဘူး၊
ရနိုင်တာချည်းပဲလို့သာ ဟောပါတယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီလို ဝိသာခ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်က ပြောတဲ့အခါ
ကျတော့ ဒါဖြင့် မိန်းမများပါ ရနိုင်လို့ရှိရင် သူဘိက္ခုနီမ
လုပ်ပြီးသကာလ ဒီအကျင့်ကိုပဲ အားထုတ်ချင်တဲ့စိတ်
ပေါ်လာတဲ့အတွက် သူ့ခင်ပွန်းကို တောင်းပန်တယ်...။
(မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ဒကာ ဒကာမတွေ ရိပ်မိပါလား...။
(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အနာဂါမ်ဖြစ်တဲ့ ဝိသာခသူဌေးက ဓမ္မဒိန္နာကို

မိန်းမပင်ဖြစ်ငြားသော်လဲ ယထာဘူတဉာဏ်ကစပြီး သကာလ တက်မယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် ရဟန္တာဆိုတာ ဖြစ်နိုင်တာချည်း ပါပဲ။ ဘုရားက ယောက်ျား၊ မိန်းမ မရွေးပါဘူး၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ကျင့်တဲ့ဉာဏ်ကိုရလို့ ဉာဏ်စဉ်အတိုင်း တက်သွားကြမယ်ဆိုရင် ဒီကိစ္စ ပြီးကြစတမ်းဆိုတာ ဘုရားဟောတော်မူပါတယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘိက္ခုနီမလုပ်ခွင့်ပြုတယ်

ဒါကြောင့် သင်က ဤကဲ့သို့ ပစ္စည်းတွေလဲ မခင်တွယ်ဘဲနဲ့ တရားဓမ္မကိုပဲ ကြိုးစားပြီးသကာလ ဘိက္ခုနီမလုပ်ချင်ပါတယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ငါက အဆင်သင့်ပဲ ခွင့်ပြုတယ်။ ဒါ့ကို မပြောသာလို့သာ အသာနေရတယ်။ လုပ်နိုင်မယ်ဆိုလို့ရှိရင် အထူးဝမ်းမြောက်ပါတယ်ဆိုတာ ဝိသာခသူဌေးက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခွင့်ပြုစကား ပြောကြားလိုက်တယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ရွှေထမ်းစင်နဲ့သွားတယ်

ဒါနဲ့ နံနက်ကျတော့ ရှင်ဘုရင်နန်းတော်သွားတဲ့အခါ ရှင်ဘုရင်က ဝိသာခသူဌေး ဒီနေ့လာပုံ တယ်ထူးပါလား။ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီအချိန်ကြီး ဒီရောက်လာပါ

လိမ့်မတုံး။ တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ ရွှေထမ်းစင်ကြီး လိုချင်
 လို့ပါပဲ။ ရွှေထမ်းစင်က ဘာကိစ္စရှိလို့ပါလိမ့်မတုံး၊ မေး
 မြန်းတော့ အကျွန်ုပ်၏ခင်ပွန်းမ ဓမ္မဒိန္နာက ဘိက္ခုနီမ
 လုပ်ဖို့ရာ သူသဘောတူတယ်လို့ မနေ့ညကပြောတဲ့အတွက်
 ဘိက္ခုနီမကျောင်းကို ရွှေထမ်းစင်နဲ့ထမ်းပြီးသကာလ ပို့ဖို့
 ပါပဲဆိုတော့ ရှင်ဘုရင်ကြီးကလဲ ရွှေထမ်းစင်ကြီးပေး
 လိုက်တယ်...။ (မှန်ပါ)။

ပေးလိုက်တော့ ဆွေတွေမျိုးတွေနဲ့ တစ်ခါတည်း
 ဘိက္ခုနီမအဖြစ် ဆောင်ရွက်ဖို့ရာ နဲ့သာရေတွေနဲ့ ချိုးပြုပြီး
 သကာလ ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့ ရွှေထမ်းစင်နဲ့ထမ်းပြီး
 ဆွေတွေမျိုးတွေနဲ့ သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ပို့ကြတာပေါ့ဗျာ...။
 (မှန်ပါ)။ ဟိုကျတော့ ဘိက္ခုနီမလုပ်တယ်။

ဘိက္ခုနီမလုပ်ပြန်တော့လဲ တရားဓမ္မတွေကတော့
 နေရာကျပါရဲ့၊ နာရတာလဲနေရာကျ၊ ပေါင်းသင်းရတာလဲ
 နေရာကျပါရဲ့။ သို့သော် ဘုန်းဒဏ်ကို မခံနိုင်ဘဲဖြစ်နေ
 တယ်...။ (မှန်ပါ)။ ဘုန်းက ဘာတုံးဆိုတော့ သူဌေး
 ကတော်ဆိုတဲ့ မိတ်တွေ ဆွေတွေ မျိုးတွေ အလုံးစုံက
 တစ်ခါတည်း ကူညီထောက်ပံ့ ပေးကြကမ်းကြလှူကြ
 ဆိုတော့ ဒါတွေ ဧည့်ခံပြီးသကာလ နေရတာနဲ့ တရားကို

ပွားများချိန်ကမရဘဲဖြစ်ပြီးသကာလနေတယ်...။ (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဓမ္မဒိန္နာ ရဟန္တာဖြစ်တယ်

ဒါနဲ့ပဲ သူ့ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သူ ဘိက္ခုနီမကို
လျှောက်ပြီးသကာလ တောထဲသွားပြီး တရားအားထုတ်
လိုက်တယ်။ တရားအားထုတ်တော့ ပါရမီရင့်သန်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်လဲဖြစ်ပြန်၊ ဆန္ဒကလဲ ပြင်းပြပြန်ဆိုတော့၊ တရား
ကလဲ နာပြီးသားဖြစ်နေပြန်တော့ သောတာပန်၊
သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမီ ရဟန္တာကျအောင် သူဖြစ်လာ
တယ်...။ (မှန်ပါ)၊ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တအဖြစ်သို့ပါ ရောက်
တယ်...။ (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် သူသည် ရဟန်းကိစ္စပြီးပြီဆိုပြီးသကာ
လ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ပဲ ပြန်လာတယ်။ ပြန်လာတော့ သူ့
ခင်ပွန်းဟောင်းဖြစ်တဲ့ ဝိသာခသူဌေးက တောထဲက
ပြန်လာတယ်လို့ကြားတယ်၊ ရက်ကလဲ တိုလိုက်တာ၊
မိန်းမစိတ်မို့ ပထမသာ ဖြုန်းခနဲ ဆံပင်တွေရိတ်ပြီး
ကတိုက်ကရိုက်လုပ်ချင်ပြီးသကာလ အခုတော့ဖြင့်
ပြန်လှည့်လာတယ်ဆိုကတည်းက သူ့စိတ်ထဲမှာ လူ့ဘောင်
များ ပြန်လာဦးမှာလား။ လူထွက်လိမ့်ရင်လဲ သူ့အတွက်

စောင့်ရှောက်ရမည့်ဝတ္တရားက တစ်ခါရှိနေပြန်တော့
စိုးရိမ်မှုနဲ့ပဲ ဓမ္မဒိန္နာထေရ်ရီမထံ ဝိသာခသူဌေးက သွား
လိုက်တယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

လူထွက်ချင်လို့များလား

သွားလိုက်တဲ့အခါကျတော့ မေးဖို့ရာအကြောင်း
ကလဲပေါ်လာတယ်။ ဘယ်လိုပေါ်လှသတုံးဆိုတော့
အရှင်မသည် အခု တောထဲသွားတာလဲ မကြာသေး၊
တရားဓမ္မတွေရက်ကလဲ တိုလိုက်တာ၊ ဒါလောက်နဲ့
ပြီးလာတယ်လို့လဲ သူ့စိတ်ထဲကမထင်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။
မထင်တော့ လူထွက်ချင်လားလို့ မေးရမှာကလဲ ပညာရှိ
သဘောမှာ မသက်ရောက်ဘူး။ ဒီလိုမေးလဲ မကောင်း
ဘူး...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဝိသာခက ပုစ္ဆာတွေမေးတယ်

အဲဒီတော့ ပုစ္ဆာမေးမှပဲ...ပုစ္ဆာထဲကနေပြီးသကာလ
သူ့အကြောင်း တွေးယူမှသာလျှင် လိုရင်းကျတော့မယ်
ဆိုပြီး ပုစ္ဆာမေးတယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။ အမေးခံရတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်က ဓမ္မဒိန္နာထေရ်ရီမ ရဟန္တာနော်...။ (မှန်ပါ့)။
မေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အနာဂါမ်ဆိုတော့ အောက်တစ်ဆင့်
ကျသပေါ့ဗျ...။ (မှန်ပါ့)။

သက္ကာယဆိုတာ ဘာတဲ့:

ဒါနဲ့ လူထွက်ချင်လို့လားလို့ မေးဖို့ရာ မမေးချင်တာနဲ့ဘဲ ပုစ္ဆာမေးတယ်။ အရှင်ဓမ္မဒိန္နာ...သက္ကာယ သက္ကာယဆိုတာ ဘာတဲ့၊ သက္ကာယဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဘယ်အဓိပ္ပာယ်ကို သက္ကာယလို့ ခေါ်ပါသတဲ့။ ဘယ်တရားကို သက္ကာယလို့ ခေါ်ပါသတဲ့...မေးလိုက်တယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

စာတတ်ပေတတ်ရဟန္တာ

မေးလိုက်တော့ ဟိုက ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာဆိုတော့ စာတတ်ပေတတ် ရဟန္တာနော်...။ (မှန်ပါ)။

ရဟန္တာဖြစ်ရင် စာတွေ တတ်လာတယ်။ ပါရမီ ဆုတောင်းနဲ့ ပြည့်လာတာလို့ မှတ်ကြပါ...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ မေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒါယကာ ဝိသာခဿုဋ္ဌေး...သက္ကာယ သက္ကာယဆိုတာ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ...ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးကို ဆိုတာပါ။ လောကီ ခန္ဓာငါးပါးကို ဆိုတာပါလို့ ဖြေလိုက်တယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒကာ ဒကာမတွေက ဒီအထဲမှတ်စရာက

ဪ...တို့ခန္ဓာငါးပါးဟာ လောကီခန္ဓာငါးပါးပါ ကလား။
ဒါကို သက္ကာယလို့ ခေါ်တာပါကလားလို့ဆိုတာ ခင်ဗျား
တို့က အသားယူပြီး မှတ်ထားပါ...။ (မှန်ပါ)။

ဪ...ဒါဖြင့် အခုတရားနာနေတဲ့ ဒကာ ဒကာမ
တွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ရုပ်နာမ်ကြီးဟာ ဘာပါလိမ့်မလဲလို့
မေးရင် သက္ကာယပဲလို့ဖြေရမယ်...။ (မှန်ပါ)။ သဘောကျ
ပလား...။ (ကျပါပြီ)။ ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံဖြစ်တဲ့
လောကီခန္ဓာငါးပါးသည် သက္ကာယမည်တယ်လို့ ဆုံးဖြတ်
ချက်ချကြပါ...။ (မှန်ပါ)။

သက္ကာယဖြစ်ကြောင်းက ဘယ်သူလဲ

ဆက်လက်ပြီး သကာလ တစ်ခါမေးပြန်တယ်။
အရှင် ဓမ္မဒိန္နာ၊ သက္ကာယဖြစ်ကြောင်းက ဘယ်သူပါလိမ့်
မလဲလို့ ဝိသာခသူဌေးကမေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ယာယံ
တဏှာ၊ ပေါနောဗ္ဗဝိကာ၊ နန္ဒိရာဂ သဟဂတာ၊ တတြ
တတြာဘိနန္ဒိနီဆိုတဲ့အတိုင်း တဏှာပဲလို့ အရှင်ဓမ္မဒိန္နာ
ထေရ်ရီမက ဖြေလိုက်တယ်...။ (မှန်ပါ)။ တဏှာဟာ
သက္ကာယဖြစ်ကြောင်းပဲ...။ (မှန်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာကြီးဘယ်သူ တည်ထောင်ပါလိမ့်

အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးတို့ ဟောနေတာ ဒကာ

ဒကာမတွေ ဒီမှာ ရဟန္တာအရှင်မက အနာဂါမ်ကိုအဖြေ ထုတ်နေတာထောက်သဖြင့် ညော်...တို့ခန္ဓာငါးပါးကြီး ဘယ်သူတည်ထောင်ပါလိမ့်မလဲဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဘုံဘဝ တပ်နှစ် သက်တတ်တဲ့ တဏှာပဲလို့ ဒီက ဒကာ ဒကာမတွေကလဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ခန္ဓာကိုယ်တည်ထောင်တာ ဘယ်သူပါလိမ့်ဗျာ...။ (တဏှာပါ့ဘုရား)။

သက္ကာယချုပ်ရာ ဘယ်ဟာပါလိမ့်

ဒါဖြင့် သက္ကာယချုပ်ရာ ဘယ်ဟာပါလိမ့်မလဲလို့ ဝိသာခသူဌေးက မေးလိုက်ပြန်တော့ သက္ကာယချုပ်ရာ ဆိုတာ တဿာယေဝတဏှာယ အသေသဝိရာဂ နိရောဓော စာဂေါ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ မှတ္တိ အနာလယော ဆိုတဲ့အတိုင်း တဏှာတို့၏ ချုပ်ရာ၊ သေရာ ငြိမ်းရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ဟာ သက္ကာယတို့၏ ချုပ်ရာပဲ...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။ အဲဒီအတွက်ကျတော့ ရုပ်နာမ်ပါသေးရဲ့လား...။ (မပါ၊ ပါ ဘုရား)။ မပါဘူး၊ ရုပ်နာမ်ပါရင် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာကြီး လိုက်သွားဦးမှာပေါ့...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါကြောင့် နိဗ္ဗာန်မှာ ဒုက္ခမရှိ၊ ချမ်းသာသာရှိတယ် ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေကို ဟောပြီးသားဖြစ်တဲ့အတွက်

ချမ်းသာအလိုရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်ချမ်းသာရှိတဲ့ဆီကို ရောက်
အောင် သွားနည်းနဲ့သွားဖို့ပါပဲ...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သုံးချက်ရှိသွားပြီနော်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သက္ကာယတို့၏ချုပ်ကြောင်းအကျင့်

ဒါနဲ့ ဝိသာခ သူဌေးက ဆက်လက်မေးတယ်။
သက္ကာယတို့၏ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်းအကျင့်ကို အမိန့်ရှိပါ
ဦးဆိုတော့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပဲ။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ကျင့်ကြံကြီးကုတ်
ပွားများအားထုတ်လိုက်လို့ရှိရင် သက္ကာယဖြစ်ကြောင်း
သမုဒယသေလို့ အကြောင်းသေသောကြောင့် အကျိုးရုပ်
နာမ်တွေချုပ်ပြီးသကာလ သက္ကာယဒိဋ္ဌိတို့၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်
ရောက်တော့တာပဲ...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသာ
ပွားများရင် ရောက်ပါတယ်လို့ ရဟန္တာထေရ်ရီမက ဖြေ
လိုက်တယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ အခု
ကြိုးစားနေတာ ဘာပါလိမ့်မတုံးလို့ တွေးမနေနဲ့တော့၊
မဂ္ဂင်ပွားများနေကြတာ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။ ဒါကြောင့်
သက္ကာယတို့၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာကြီးကို ခင်ဗျားတို့
ပွားများမှုသည် ရောက်အောင်ပို့သည့် ပွားများမှုလို့ ဆုံးဖြတ်
ချက်ချပါ...။ (မှန်ပါ့)။

တယ်အဖိုးတန်တယ်...။ (တန်ပါတယ်ဘုရား)၊
အနာဂါမ်ကမေးလို့ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကဖြေတာ...ဒကာ
သိုက်ရေ...။ (မှန်ပါဘုရား)၊ မှားစရာမှောက်စရာ တစ်လုံး
မှ မပါဘူး...။ (မှန်ပါဘုရား)၊ မပါဘူး-မပါဘူး၊
နောက်ဆုံးပိတ် ဘုရားဆီ သူတို့ ဆုံကြပါလိမ့်ဦးမယ်။
ဝိသာခသူဌေး ရောက်လာပါလိမ့်ဦးမယ်။ ရောက်တဲ့အခါ
တော့ ဘုရားကလဲ ထောက်ခံချက်ပေးပါလိမ့်ဦးမယ်...။
(မှန်ပါဘုရား)။

မဂ္ဂင်ပွားများနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ

ဒါနဲ့ဒကာ ဒကာမတွေ ခင်ဗျားတို့ လုပ်နေတဲ့
အလုပ်စဉ်ဟာ သက္ကာယချုပ်အောင်လုပ်နေတဲ့ အလုပ်စဉ်
ပါကလား...။ (မှန်ပါ)၊ သက္ကာယဖြစ်ကြောင်းလဲ ချုပ်မယ်၊
သက္ကာယလဲချုပ်မယ်...။ (မှန်ပါ)၊ မဂ္ဂင်ပွားများနေတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တွေသည် သက္ကာယချုပ်လို့ သက္ကာယဖြစ်ကြောင်းလဲ
ချုပ်လို့ သက္ကာယတွေ၏ ဘာမျှမရှိအောင်ချုပ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်
ကြီးကို ဒကာ ဒကာမတွေ၏ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် ပွားများတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းမှာပဲမရောက်မရှိဘူး။ ရောက်ရမှာပဲ...။ (မှန်ပါ
ဘုရား)၊ သဘောကျပါလား...။ (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ ပွားများနေတဲ့အလုပ်ဟာ သက္ကာယချုပ်ကြောင်း အကျင့်ကိုကျင့်နေကြတာပေါ့...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ဪ...ဒီ ဒကာ ဒကာမတွေ ဘာများ လုပ်နေကြပါလိမ့်မတုံးဆိုတာ သံသယမရှိပါနဲ့။ သက္ကာယ တို့ ချုပ်ရာ ချုပ်ကြောင်း အကျင့်ကိုကျင့်နေကြတာ...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ သဘောကျပါလား...။ (ကျပါပြီဘုရား)၊ သက္ကာယဆိုတဲ့ ရုပ်နာမ်တို့၏ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်းအကျင့် ကို ကျင့်နေကြတာမဲ့လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလဲဆုံးဖြတ်ချက် ချပါ...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ရှင်းပါလား...။ (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လုပ်ပါ

အေး...ဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေလုပ်နေတဲ့ အလုပ်သည်ကားလို့ဆိုရင် တကယ့် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာဖြစ်နိုင်တဲ့ အလုပ်ဖြစ်ပြီး သကာလနေသောကြောင့် ဪ...ဒုက္ခသိမ်း၍ ငြိမ်းတဲ့ အလုပ်ဟာ တို့မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ပွားများနေတဲ့ ရုပ်နာမ် ဖြစ်ပျက်ပေါ်မှာ ပွားများနေတဲ့ အလုပ်ပါလားလို့ဆိုပြီး ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ကြိုးကြိုးစားစားလုပ်ပါ...။ (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒီလမ်းပေါ်ရောက်နေကြပြီ

ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ကြိုးစားလုပ်ပြီဆိုမှဖြင့် ဒီလမ်းပေါ် ရောက်နေတဲ့ဥစ္စာ ဒီမြို့ကိုတော့ ဆိုက်မှာပဲ...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။ ဒီလမ်းပေါ်ရောက်နေတယ်ဆိုတာက သေချာနေတာ၊ ဒီမြို့ဟာ ဖြည်းဖြည်းဖြစ်စေ၊ မြန်မြန်ဖြစ်စေ ဒကာသိုက် ရောက်မှာပဲ...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘာမှသံသယမရှိနဲ့၊ မဂ္ဂင်အလုပ်ကို ပွားများပြီး သွားကြပေတော့ဆိုတာဖြင့် ခင်ဗျားတို့ လမ်းပေါ်တင်ပေးထားတာပေါ့၊ ဆရာဘုန်းကြီးက ဟင်...။ (မှန်ပါ့)။ လမ်းပေါ်တင်ပေးထားတော့ကို ဒီလမ်းပေါ်ရောက်အောင်ပဲ ဆရာဘုန်းကြီးက တင်ထားတော့ ဒကာဒကာမတွေက ဒီလမ်းအတိုင်း ကိုယ့်ညာဏ်နဲ့ ကိုယ်လျှောက်ကြပေတော့...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။ ဘာလို့တုံးဆိုတော့ မမှားနိုင်တဲ့လမ်းပဲဖြစ်တယ်။ ရောက်ရာဌာနကြီးက အထင်အရှားရှိတယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ရဲရဲတင်းတင်းလုပ်ကြပါ

ဒါဖြင့် လမ်းလဲမများ၊ ရောက်ရာဌာနကလဲ သေချာဆိုတော့ ကျုပ်တို့မှာ ရဲရဲတင်းတင်းနဲ့ လုံ့လဝီရိယထားလို့၊ သတိပညာတွေနဲ့ပွားလို့ လုပ်ကြမယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်

ဒီလမ်းသည် ဧကာယနော ယံဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ ...။ (မှန်ပါ
ဘုရား)၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့။ အယံမဂ္ဂေါ-ဤမဂ္ဂင်
လမ်းမတော်ကြီးသည်။ ဧကာယနော-တစ်ကြောင်းတည်း
နဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်၏။ ဤကဲ့သို့ သတိပဋ္ဌာန်ပါဠိတော်မှာ
ကိုယ်တော်တိုင်ဟောပြီးသကဲ့သို့လည်းတာကို ဒကာ
ဒကာမတွေ အထပ်ထပ်ကြားရသဖြင့်လဲ သံသယမရှိမှုလို
ရဲရဲတင်းတင်းလုပ်ပါ...။ (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ တပည့်တော် မြင်ပါရဲ့ ဖြစ်ပျက်ကလေး
တွေကို၊ မြင်ရတာနဲ့ပါတယ်ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့
နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်ဆိုတာလဲ တယ်ပြီးမတက်သေးပါဘူး၊ ဒုက္ခ
အဆုံးလဲ မမြင်ရသေးပါဘူးဆိုသဖြင့် ဒါ လမ်းလျှောက်
တာသည် နှေးနေသေးလို့ပဲ...။ (မှန်ပါ)၊ လမ်းလျှောက်
တတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လဲ မြန်မြန်ရောက်ဖို့ပါပဲ...။ (မှန်ပါ
ဘုရား)။

အဲဒါကတော့ ဘယ်ပါရမီမှမချပါနဲ့။ တို့မှာ ပါရမီ
မရှိဘူးလား၊ ရှိရဲ့လားဆိုတဲ့ တွေးလုံးတွေကို ဒကာ
ဒကာမတွေက အရမ်းတွေးပြီးသကာလ အလုပ် နောက်
ဆုတ်မည့်တွေးလုံး မလာစေပါနဲ့...။ (မှန်ပါဘုရား)၊
သေသေချာချာ ဒီလမ်းပေါ်ရောက်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီခရီး

ပေါက်ပြီးသကာလ ဒီနေရာရောက်ရမယ်ဆိုတာ ဓမ္မဒိန္နာ
ထေရ်ရိမအဖြေကို မြင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘုရားသခင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် သတိပဋ္ဌာန်ပါဠိတော်၌ ကိုယ်
တော်တိုင်ဟောသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကျုပ်တို့ ယုံယုံ
ကြည်ကြည်စိတ်ချနိုင်တဲ့အချက်အလက် သက်သေသာဓက
တွေကဖြင့် ဘာမှမလိုတော့ဘူး...။ (မလိုပါဘူးဘုရား)၊
ရှင်းကြပါလား...။ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်ကြပါ

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ နီးနီး
ကြားကြားနဲ့ ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ဆိုတာ
အထူးပဲတိုက်တွန်းရသည်...။ (မှန်ပါဘုရား)၊ ဒါက
ဒကာဒကာမတွေအတွက်ပြောတာနော်...။(မှန်ပါဘုရား)။

နောက်တစ်ခါ ဝိသာခသူဌေးက တွေးလိုက်တယ်၊
ဪ...သစ္စာလေးပါးတော့ ဖြေတာပဲ၊ သက္ကာယက
ဒုက္ခသစ္စာကိုး။ သက္ကာယဖြစ်ကြောင်းက သမုဒယသစ္စာ၊
သက္ကာယချုပ်ရာက နိရောဓသစ္စာ...။ (မှန်ပါဘုရား)၊
သက္ကာယချုပ်ကြောင်းအကျင့်က... (မဂ္ဂသစ္စာပါ)၊
ဪ...သစ္စာလေးပါးတော့ဖြင့် ဓမ္မဒိန္နာဖြေနိုင်တယ်။
သို့သော်လဲ စာနဲ့ကြည့်ပြီး ဖြေတာမျိုးလား။ ရထားတဲ့

သဘောနဲ့ဖြေတာလား။ ပင်ကိုယ် ဉာဏ်သဘောနဲ့ ဖြေတာ
လားဆိုတာ သူ့စိတ်ထဲမှာတယ်ပြီး မဝေဖန်နိုင်သေးဘူး...။
(မှန်ပါ)။ ဖြေပုံတော့ မှန်တာအမှန်ပဲ။ ဒီလမ်းရောက်ခဲ့ပါ
ကောဗျာ...။ (မှန်ပါ)။ သူကလဲ သစ္စာလေးပါးကတည်း
က ဒီလမ်းကို မြင်ခဲ့ထင်ခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေတော့ ဖြေပုံတော့
သဘောကျရဲ့၊ စာဖြေ ဖြေနေသလား၊ ဉာဏ်ဖြေ ဖြေနေ
သလားဆိုတာ သူမဝေဖန်နိုင်ဘူး...။ (မှန်ပါဘုရား)။

ဥပါဒါန်နဲ့ခန္ဓာဟာ တခြားစီလား

မဝေဖန်နိုင်တော့ ဆက်မေးဦးမှာပဲ၊ ဒါမှ ပိုပိုရှင်းမယ်
ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးနဲ့ ဆက်မေးလိုက်တယ်။ ကိုထွန်းအောင်
ရေ...(မှန်ပါ)။ ဆက်မေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ခုနင်တုန်း
က ပြောခဲ့တဲ့စကားထဲမှာ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာဆိုတဲ့ ဥပါဒါ
နက္ခန္ဓာသည် သက္ကာယလို့ အရှင်ဓမ္မဒိန္နာထေရ်ရီမက
ဖြေခဲ့တော့ ဥပါဒါန်နဲ့ခန္ဓာဟာ တခြားစီလား၊ သို့မဟုတ်
အတူတူပဲလား၊ မေးလိုက်တယ်။ ဥပါဒါန်နဲ့ခန္ဓာဟာ
ပေါ့ဗျာ...။ (မှန်ပါဘုရား)။

နဂိုက စာလိုရေးထားတော့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလို့ ရေး
ထားတယ်...။ (မှန်ပါ)။ အခုခွဲပြီး သူက မေးလိုက်တယ်။
ဥပါဒါန်ဆိုတဲ့တရားနဲ့ ခန္ဓာဆိုတဲ့ တရားသည် အတူတူပဲ

လား အရှင်ဓမ္မဒိန္နာ။ သို့မဟုတ် တခြားစိပဲလား...တဲ့။
ဓမ္မဒိန္နာထေရ်ရိမက ဖြေလိုက်ပြန်တယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တခြားစိဖြေလို့မရဘူး

ဥပါဒါန်ဆိုတာက ကာမုပါဒါန်၊ ဒိဋ္ဌုပါဒါန်၊
သီလဗ္ဗတုပါဒါန်၊ အတ္တဝါဒုပါဒါန်ဆိုတော့ ဥပါဒါန်
လေးပါးရှိပါတယ်။ ခန္ဓာက လောကီခန္ဓာငါးပါးရှိပါတယ်။
အဲဒီတော့ သူတို့ဟာ တခြားစိဖြေလို့လဲ မရဘူး။
အတူတူဖြေလို့လဲမဟုတ်ဘူး...။ (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာငါးပါးကို
ဥပါဒါန်ဆိုတဲ့ တရားနဲ့နှစ်သက်ပြီးသကာလ နေခဲ့လို့
ရှိရင်ဖြင့် ဒါဟာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဖြစ်တာပဲ...။ (မှန်ပါ)။
မနှစ်သက်ခဲ့လို့ရှိရင်ဖြင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ မဖြစ်ဘူး။ ဒီလို
ဖြေလိုက်တယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တယ်ထူးခြားပါလား...။ (ထူးခြားပါတယ်ဘုရား)။
တယ်ထူးခြားပါလားဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေ ဘုန်းကြီး
ရှင်းပြမယ်။ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို နဂိုက ခြင်ကိုက်လဲ
မခံနိုင်ဘူး။ အညောင်းအညာလဲမခံနိုင်ဘူး။ ဝေဒေနာတွေ
ပေါ်တာလဲသည်းမခံနိုင်။ ကိုယ့်ခန္ဓာဖြင့် ခလုတ်မထိဆူးမငြိ
ပါစေနဲ့ဆိုတာ ပရိတ်တွေ မေတ္တာတွေနဲ့ ဆောင်ထားပြီး
သကာလ သူ့ကို ဒါလောက်ခင်ပါတယ်...။ (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာငါးပါးအပေါ်ခင်တာတော့ဖြင့် ပြောစရာမရှိ
 လောက်ပါဘူး...။ (မှန်ပါ)။ အမွေးတစ်ပင်ကျွတ်တောင်
 မခံနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုးတောင်မှ တစ်ခါတစ်ခါ
 သုံးလိုက်သေးတယ်...။ (မှန်ပါဘုရား)။ ကိုယ်ခန္ဓာ ငါးပါး
 ကို ကိုယ်မခင်ဘူးလားဗျာ...။ (ခင်ပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒီ
 ခန္ဓာငါးပါးကိုခင်တဲ့ဥစ္စာကတော့ တဏှာပဲ။ အဲဒီတဏှာ
 ကြီးရင့်လာတဲ့အခါကျတော့ ဥပါဒါန်ဖြစ်ပါတယ်...။
 (မှန်ပါဘုရား)။ ဒုက္ခကိုသာပေးနေတဲ့ ခန္ဓာကြီး ဖြစ်လေ
 သောကြောင့် သူ့အပေါ်မှာ ခင်စရာ မင်စရာ တစ်ကွက်
 တစ်စက်မှ မရှိဘူးလို့ဆိုတဲ့ ဉာဏ်ပေါ်လာတဲ့အခါကျလို့
 ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ မဟုတ်တော့
 ဘူး...။ (မှန်ပါ)။

စွဲလမ်းတဲ့ခန္ဓာမဟုတ်တော့ဘူး

စွဲလမ်းတဲ့ခန္ဓာ ဟုတ်သေးရဲ့လား...။ (မဟုတ်ပါဘူး
 ဘုရား)။ ဒီခန္ဓာကြီး ဘယ်တော့ချရပါ့မတုံး၊ ဘယ်တော့
 စွန့်ရပါ့မတုံးဆိုပြီးသကာလ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ခန္ဓာစွန့်ချင်
 တဲ့သဘောသာပါတယ်။ ခန္ဓာခင်တဲ့သဘော နည်းနည်း
 ပါသေးရဲ့လား...။ (မပါ-ပါဘုရား)။ အဲဒီကဲ့သို့ ခန္ဓာ
 ပေါ်မှာ ခင်တဲ့ဆန္ဒ မရှိလို့ရှိရင်ဖြင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမဟုတ်

တော့ဘူး...။ (မှန်ပါ)၊ ခင်တဲ့ ဥပါဒါန်၊ စွဲလမ်းတဲ့ ဥပါဒါန်ရှိနေသေးလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒါ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလို့ ဆိုရမှာပဲ...။ (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပါလား...။ (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့...ဒကာ ဒကာမတို့ အလုပ်လုပ်နေတဲ့အခါကျတော့ ပထမရှေးဦးစွာ ဖြစ်ပျက် ကို မြင်အောင်ကြိုးစားပါလို့ ဆရာဘုန်းကြီးက ဝေဒနာ တွေတွေ၊ ဝေဒနာတွေတွေ့ပြီး ဖြစ်ပျက်မြင်အောင် ကြိုးစားပါဆိုပြီးသကာလ ခိုင်းထားတယ်...။ (မှန်ပါ)၊ ကိုယ့်ခန္ဓာမဟုတ်ကြောင်း သိအောင်လို့

ထိုကဲ့သို့ ခိုင်းတာသည် အခြားကြောင့် ခိုင်းတာ မဟုတ်ဘူးတဲ့...။ ကိုယ့်ခန္ဓာမဟုတ်ကြောင်း ကောင် ကောင်းသိအောင်လို့၊ ခင်တဲ့စိတ်သည် စွဲလမ်းတဲ့စိတ်သည် ပျက်ပြယ်သွားအောင်လို့ ဟောရခြင်းဖြစ်တယ်...။ (မှန်ပဲ ဘုရား)၊ သဘောကျပါလား...။ (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကောင် အစစ်ကို ကြားချင်ကြလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီခန္ဓာပေါ်မှာ ခင်မှ စွဲလမ်းမှု သေရင် ရောက်တော့တာပဲလို့သာ ဆုံးဖြတ်ချက် ခံပါ...။ (မန်ပါဘုရား)။

ဒီခန္ဓာပေါ်မှာ ခင်မှု၊ စွဲလမ်းမှုချုပ်ငြိမ်းသွားရင်
ဘာတုံး...။ (နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါတယ်ဘုရား)၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်
တာပဲ။ ခန္ဓာရှိနေတုန်းပဲ ရောက်နေတာပဲ။ ခန္ဓာမရှိတဲ့အခါ
လဲရောက်တာပဲ...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ သဘောကျပါလား...။
(ကျပါပြီဘုရား)။

ခန္ဓာဖြစ်ပျက် ပွားများကြစမ်းပါ

ဒုက္ခခပ်သိမ်းငြိမ်းရာလဲဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်၊ ထောင့်ငါးရာ
ကိလေသာတို့၏ ရုပ်သိမ်းရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်သည်ကားလို့
ဆိုရင် ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီခန္ဓာစွဲလမ်းနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊
ခင်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မရောက်ဘူး...။ (မှန်ပါ) ခန္ဓာမခင်တော့
ပါဘူး၊ မစွဲလမ်းတော့ပါဘူးဆိုတာဖြင့် ဒကာသိုက် ဧကန်
ရောက်၊ တကယ်ရောက်မယ်...။ ဘာမှ သံသယမရှိနဲ့...။
(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒကာ ဒကာမတွေကို ဘုန်းကြီးက
သင်ထားတယ်၊ ပွားများကြစမ်းပါ။ ခန္ဓာဖြစ်ပျက် ပွားများ
ကြစမ်းဆိုတာ ဪ...ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ မဖြစ်အောင်လုပ်နေ
တာကိုး...။ (မှန်ပါ)၊ စွဲလမ်းတဲ့ခန္ဓာမဖြစ်အောင်လို့၊
ဘုန်းကြီးက မဂ္ဂင်နဲ့ ပွားများပါလို့ ခိုင်းနေတာကိုးဆိုတာလဲ
ယနေ့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းမှတ်ပါ...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပွားများပါ၊ ပွားများပါဆိုတာသည် ဒကာ ဒကာမတို့ ရိပ်မိပါလား...။ (ရိပ်မိပါတယ်ဘုရား)၊ ဘယ်အကျိုးငှာ ဘာပါလိမ့်ဗျာ...။ (ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမဖြစ်အောင်လို့ပါ)၊ ခန္ဓာကိုယ်၊ စွဲလမ်းတာက ဥပါဒါနံ။ အဲဒီစွဲလမ်းမှုကြီး အကုန်ချုပ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်းအောင်လို့...။ (မှန်ပါ)၊ စွဲလမ်းစရာ မရှိတဲ့ဥစ္စာကို စွဲလမ်းပြီးသကာလနေသောကြောင့် မစွဲလမ်း ရအောင်လို့ ဉာဏ်သွင်းပေးလိုက်တာ...။ (မှန်ပါ)၊ ဉာဏ် သွင်းပေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ စွဲလမ်းတဲ့တဏှာဥပါဒါနံ က ချုပ်တယ်...။ (မှန်ပါ)၊ ချုပ်တဲ့အခါကျတော့ ခန္ဓာကြီး ရှိပြီးသကာလနေငြားသော်လည်း ခန္ဓာစွဲလမ်းတဲ့ တဏှာ ဥပါဒါနံချုပ်တဲ့အတွက် သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ရောက်ပါတယ်...။ (မှန်ပါဘုရား)။

မစွဲလမ်းလို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်နေတာ

ဘုရားသခင်သည် ဗောဓိပင်နဲ့ ရွှေပလ္လင်ပေါ်မှာ ငါ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်၊ နိဗ္ဗာန်ရတယ်ပြောတာဟာ ခန္ဓာရှိသေး သားပဲ...။ (မှန်ပါ)၊ သို့သော် ဒီခန္ဓာကို သူ မစွဲလမ်းဘူး...။ (မှန်ပါ)၊ စွဲလမ်းသေးရဲ့လား...။ (မစွဲလမ်းပါဘုရား)၊ မစွဲလမ်းတဲ့အတွက် နိဗ္ဗာန်ရောက်နေတာပဲ၊ အာရုံပြုသော အားဖြင့် မြင်နေတာပဲဆိုတာ အားလုံးဒကာဒကာမတွေက

ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ရှင်းပါလား...။
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာနဲ့ဟာ စွဲလမ်းရင်ဖြင့်
ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဖြစ်မှာပဲ...။ (မှန်ပါ့)၊ မစွဲလမ်းရင်...
(ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ မဟုတ်ပါဘုရား)။

အေး...ဒါကြောင့် ဥပါဒါန်နဲ့ ခန္ဓာဟာ တခြားစီ
လား အတူတူပဲလားဆိုတော့ တခြားစီလဲမဟုတ်ဘူး၊
အတူတူလဲမဟုတ်ဘူး၊ စွဲလမ်းလို့ရှိရင်ဖြင့် ခန္ဓာနဲ့ ဥပါဒါ
နက္ခန္ဓာနဲ့ဟာ ခန္ဓာက အာရုံစွဲလမ်းတဲ့ ဥပါဒါန်က
အာရမ္မဏိက ဖြစ်နေတာပဲ...။ (မှန်ပါ့)၊ နောက် ဥပါဒါန်ကို
မဂ်ဉာဏ်နဲ့ဖြတ်တောက်ချလိုက်တဲ့အခါကျတော့၊ စွဲလမ်းတဲ့
တဏှာသေတဲ့အခါကျတော့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ မဖြစ်တော့
ဘူး...။ (မှန်ပါ့)၊ အနုပါဒါနက္ခန္ဓာ ဖြစ်တော့တယ်...။
(မှန်ပါ့)၊ သဘောကျပါလား...။ (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘယ်တော့ဘာကိစ္စပြီးမှာလဲ

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ အားထုတ်တဲ့အခါ
ကျတော့ တို့ ဘယ်အခြေအနေရောက်မှ ကိစ္စပြီးပါလိမ့်
မတုံး လို့ မေးတဲ့အခါကျတော့၊ အားထုတ်စဉ်အတိုင်းအား
ထုတ်လို့ ခန္ဓာပေါ်မှာ ဘာမှမငဲ့ကွက်ဘဲနဲ့ သက်သက်

ဒုက္ခသစ္စာနှိပ်စက်တဲ့ခန္ဓာကြီးပဲ။ မင်းတို့ဖြင့် ခင်တွယ်နေလို့ အပိုပဲဆိုတဲ့ မဂ်ဉာဏ်တွေဝင်လာလို့ရှိရင် ဒါဟာ ခန္ဓာပင် ရှိငြားသော်လဲ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမဟုတ်တော့ဘူး...။ (မဟုတ် ပါဘူးဘုရား)၊ စွဲလမ်းတဲ့ခန္ဓာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ မစွဲလမ်းတဲ့ ခန္ဓာ...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ထုံးစံရထားတဲ့ ခန္ဓာသာဖြစ်တော့ တယ်။ သူ့အတွက် ကြောင့်ကြစိုက်ဖို့ ခန္ဓာမဟုတ်တော့ ဘူး...။ (မဟုတ်ပါဘုရား)၊ သူ့အတွက် စိုးရိမ်စရာ ဗျာပါရကပ်တဲ့ခန္ဓာကော...(မဟုတ်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာရှိလျက်နဲ့ရတဲ့နိဗ္ဗာန်

အဲဒီလိုဖြစ်အောင်လို့ ဒကာသိုက်နဲ့တကွ ကိုထွန်း အောင်တို့က ဒီခန္ဓာပင်ရှိငြားသော်လဲ မစွဲလမ်းဘဲနဲ့ တဏှာဥပါဒါန်ချုပ်သွားမယ်ဆိုရင် ဒါဟာ ခန္ဓာရှိသော် ငြားလဲ ဒီပုဂ္ဂိုလ်နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုနေတာ...။ (မှန်ပါ)၊ နိဗ္ဗာန်ရတာပဲ။ ခန္ဓာရှိလျက်နဲ့ ရနေတဲ့နိဗ္ဗာန်...။ (မှန်ပါ) အဲဒီလို ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်စမ်းပါ...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကောင်းပြီ...ဒါဖြင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ရှင်းသွားပြီး နော်...။ (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါနဲ့ ဝိသာခသူဌေးက ဆုံးဖြတ်တော့ ကောင်း ကောင်းတော့ မချသေးဘူး...။(မှန်ပါ)၊ သူ့ခင်ပွန်းမ

ဟောင်း ဓမ္မဒိန္နာဟာ လူထွက်ချင်လို့ ပြန်လာတာလား ဆိုတာ တွေးနေတယ်။ သူ မေးတဲ့အတိုင်းဖြေလိုက်တာတွေ အပြင် တကယ့်ပညာရှိသဘော၊ အရိယာသဘောသက် ရောက်နေပြီ။ ဒီတော့ မေးတဲ့လက်စနဲ့ ဆက်မေးဦးမယ်။ အကုန်အစင်သိရအောင်ဆိုပြီး ဆက်မေးတယ်...။ (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာရှင်းပြစမ်းပါ

အရှင်မ ဓမ္မဒိန္နာ...သက္ကာယဒိဋ္ဌိ-သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဆိုတာကို ရှင်းပြစမ်းပါတဲ့...။ (မှန်ပါ့)။ ဟာ... သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာ တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ဥစ္စာက ရုပ်ကို ငါထင်၊ ဝေဒနာကို ငါထင်၊ သညာကို ငါထင်၊ သင်္ခါရကိုငါထင်၊ စိတ်ကို ငါထင်၊ အဲဒီလိုကြားဖူးနားဝလဲမရှိ၊ အရိယာတို့ကို ဆည်းကပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲမဟုတ်၊ ဆရာကောင်းသမားကောင်းဆီမှာ သုတ မယဉာဏ်နဲ့ ကြားဖူးနားဝလဲမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ရုပ်ဟာ ငါပဲ...၊ ဝေဒနာဟာ ငါပဲ၊ သညာဟာ ငါပဲထင်တယ်...။ (မှန်ပါ့)။ ငါ မှတ်ထားတာ ငါ ကောင်းစားတယ်၊ ငါ့ခန္ဓာ၊ ငါ့စိတ်ဆိုပြီးသကာလ ရုပ်ကို ငါ၊ ဝေဒနာကို ငါ၊ သညာကို ငါ၊ သင်္ခါရကို ငါ၊ ဝိညာဏ်ကို ငါစွဲလို့

ရှိရင်ဖြင့် အဲဒါ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပါပဲ...။ (မှန်ပါ)။ သဘော
ကျကြပါလား...။ (ကျပါပြီဘုရား)။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာ ခန္ဓာငါးပါးကို ငါထင်လို့ရှိရင်...
(သက္ကာယဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါး ငါထင်ရင်သက္ကာယဒိဋ္ဌိ

ခန္ဓာငါးပါးကို ငါထင်တဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ
မှန်လို့ရှိရင် ဒါ သက္ကာယဒိဋ္ဌိချည်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချ...။
(မှန်ပါ)။ သဘောကျပါလား...။ (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိက ဘာတုံးလို့မေးတဲ့အခါ
ကျလို့ရှိရင်ဖြင့်၊ ရုပ်ကို ငါထင်တယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ
ဒကာမတွေ နဂိုကလဲ ဟောပြီးသားလဲဖြစ်ပြီးသကာလ
နေတော့ ရုပ်နဲ့ငါနဲ့ဟာ တစ်သားတည်းမနေဘူးလား...။
(နေပါတယ်ဘုရား)။

ရုပ်ဟာ ငါပဲ...ရုပ်သည်ပင်လျှင် ငါပဲ။ ဝေဒနာသည်
ပင်လျှင်...(ငါပဲ)။ သညာသည်ပင်လျှင်...(ငါပဲ)။ သင်္ခါရ
သည်ပင်လျှင်...(ငါပဲ)။ စိတ်သည်ပင်လျှင်...(ငါပဲ)။ အကုန်
ငါ လုပ်ထားတယ်...။ (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီလို ငါလုပ်ထားလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ
ဓမ္မဒိန္နာ ဝိသာခ အမေးအဖြေထဲမှာ ဘုန်းကြီးကဖြည့်စွက်
ပြောရလို့ရှိရင်ဖြင့် အဲဒါ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ...(မှန်ပါဘုရား)။

ရုပ်ကို ငါထင်၊ ဝေဒနာကို ငါထင်၊ သညာကို ငါထင်၊ သင်္ခါရကို ငါထင်၊ ဝိညာဏ်ကို ငါထင်ရင် ဘာတဲ့...(ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိပါဘုရား)၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိတော့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဲ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိထဲမှာမှ သက္ကာယဒိဋ္ဌိက ကျေးဇူးပြုလိုက်တဲ့အတွက် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကျအောင် ဖြစ်သွား တယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဘက်ကူးသွားတယ်

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဘက် ကူးသွားရသတုံး လို့ ဒကာသိုက် မေးခွန်းထုတ်လိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် ရုပ်သေရင် ပျောက်တယ်ဆိုတော့ ဘာမှမရှိ၊ အကုန်ပျောက်သွားတဲ့ အဓိပ္ပာယ် မရောက်ဘူးလား...။ (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)၊ နောက်ဘာဖြစ်သေးတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်လာသေး သလား...။ (မလာပါဘုရား)၊ အဲဒါကြောင့် ပြတ်သွားတဲ့ သဘောယူလိုက်သောကြောင့် သူဟာ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ...(မှန်ပါ့ ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဥပမာကို အရင်တုန်းက ဟောခဲ့ပါတယ် ဒကာ ဒကာမတွေ...မီးနဲ့အရောင် မကွဲတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေ တယ်...။ (မှန်ပါ့)၊ မီးသေရင် အရောင်ချုပ်တာပဲ ဆိုတော့ မီးကပူတာ၊ အရောင်ကလင်းတာ မဟုတ်လား

ဒကာ ဒကာမတို့...။ (မှန်ပါ)။ အဲဒါ သူက တစ်သားတည်း
ယူထားတယ်။ မီးနဲ့အရောင် အတူတူပဲလို့သာ ယူထား
တယ်...။ (မှန်ပါ)။ ဘာကြောင့် ယူသတုံးဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်
မီးသေရင် အရောင်သေတာပဲ။ မီးသေရင် အရောင်
သေတာပဲဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ရုပ်သေရင် ငါ သေတာပဲယူလိုက်
တယ်...။ (မှန်ပါ)။ သဘောကျပါလား...။ (ကျပါပြီဘုရား)။
အဲဒီကဲ့သို့ယူလိုက်တော့ ဘာဒိဋ္ဌိထဲ သက်ဝင်သွားသတုံး...။
(ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိထဲသက်ဝင်သွားပါတယ် ဘုရား)။

ဒါက ဒကာ ဒကာမတွေ နားလည်မှုအတွက်
ကြားဖြတ်တရားထည့်ပေးခြင်းဖြစ်တယ်...။ (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ငါထင်ရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ရုပ်ကို ငါထင်ရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဲ။
ဒီသက္ကာယဒိဋ္ဌိကိုပင် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိလုပ်တယ်။ ဒကာသိုက်
ရှင်းပါလား...။ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ရုပ် အတ္တတော သမဥပဿတိ ရူပဝန္တံဝါ စသည်
ဖြင့် ဆိုတဲ့ ဥစ္စာလဲရှိသေးတယ်။ ဘယ်လိုရှိသတုံးဆိုတော့
ဝေဒနာနဲ့ပဲသွားကြပါစို့။ ဝေဒနာကို ငါထင်လဲ သက္ကာယ
ဒိဋ္ဌိ...။ (မှန်ပါ)။ ဝေဒနာနဲ့ ငါနဲ့သည်ကားလို့ဆိုရင်

ရောနေလို့ရှိရင် ဝေဒနာလဲချုပ်ရော ငါလဲပြတ်တာပါပဲ
 လို့ဆိုလို့ရှိရင် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဘက် သေသေချာချာပြေးတော့
 တာပဲ...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေကို ဘုန်းကြီးတို့က
 သင်ထားတော့ ဝေဒနာရှုတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေက
 ဝေဒနာဟာ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ
 ရယ်လို့ ဝေဒနာသုံးမျိုးရှိတဲ့အနက်က ဒကာ ဒကာမတွေ
 ဉာဏ်ထဲထည့်ပြီး ပေးလိုက်ပြီဆိုမှဖြင့် ဉာဏ်နဲ့ဝေဒနာနဲ့
 ထည့်လိုက်ပြီဆိုမှဖြင့် ဖျတ်ခနဲ ဖြစ်ပျက်သွားတာမြင်လိုက်
 တယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ မမြင်လိုက်ဘူးလားဗျာ...။
 (မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

ငါမပိုင်၊ ငါမဆိုင်လို့ပျက်တာ

အဲဒါ ငါမပိုင် ငါမဆိုင်လို့ပျက်တာ မသေချာဘူး
 လား...။ (သေချာပါတယ်)၊ အဲဒီတော့ ဝေဒနာကို
 ငါလို့ယူသေးရဲ့လား...။ (မယူပါဘုရား)၊ မယူတော့ဘူး၊
 အနတ္တလို့ ယူလိုက်တယ်...။ (မှန်ပါ့)၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊
 အနတ္တလို့ ယူလိုက်တယ်...။ (မှန်ပါ့)။

ဒကာသိုက်ရေ...ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ

ဒီလိုဆို ဘုန်းကြီးက ကတော်ဓမ္မဒိန္နာ ကျွတ်တမ်းဝင်သောနေ့

အခါကျတော့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်သေးရဲ့လား...။ (မဖြစ်ပါဘုရား)၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိရော ဖြစ်သေးရဲ့လား...။ (မဖြစ်ပါဘုရား)၊ ဟော...ဒိဋ္ဌိစင်သွားတယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဝေဒနာ ဖြစ်ပျက်ရှုရင် တစ်ခါတည်း ရှေ့နားတွင်ဖြစ် ရှေ့နားတွင် ပျက်သွားတာဖြစ်လိုက်တော့ ဝေဒနာသည် ငါမပိုင် ငါမဆိုင်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်ရှင်းမသွားဘူးလား...။ (ရှင်းသွားပါတယ်)၊ ဝေဒနာကို ငါလိုဆိုလို့ ရသေးရဲ့လား...။ (မရပါဘုရား)။

အေး...အရင်တုန်းကတော့ ငါ နာတယ်၊ ငါ ကောင်းတယ်၊ ငါ အလတ်စားရှိတယ်လို့ ဝေဒနာကို ငါထင် ထင်နေလိုက်သေးတယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ အခုတော့ ထင်သေးရဲ့လား...။ (မထင်ပါဘုရား)၊ ဉာဏ်နဲ့ ရှုလိုက်တဲ့ အချိန်ကျတော့ ဒကာသိုက်ရေ ပျက်ပျက်သွားတာတွေ၊ ပျောက်ပျောက်သွားတာတွေ မမြင်ရဘူးလား...။ (မြင်ရပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒီလိုဝေဒနာ ပျက်ပျောက်သွားတာ ဖြစ်တဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ မှန်လို့ရှိရင်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြတ်နေတယ်။ ဪ...ဒါဟာ ငါ မဟုတ်ဘူး၊ အတ္တ မဟုတ်ဘူး၊ အနတ္တပါလားဆိုတဲ့ဥစ္စာက မပြောဘဲနဲ့ ပြီးနေတယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အနတ္တလို့ မပြောရပါဘူး၊ ရှေ့တွင် ပျောက်တာ မြင်လိုက်တော့ မပိုင်မဆိုင်လို့ ပျောက်တာပဲဆိုတာ ခင်ဗျား တို့ သိပြီးသားဖြစ်ပါလိမ့်မယ်...။ (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ မပိုင်မဆိုင်တာ ဘာခေါ်ကြမယ်... (အနတ္တပါဘုရား)၊ ဪ...ဒါဖြင့် ဝေဒနာဟာ အတ္တလား၊ အနတ္တလားမေးရင် ဘယ်နှယ်ပြောကြပါ့မယ်...။ (အနတ္တ ပါ ဘုရား)။

ဒိဋ္ဌိရှိမှ အပါယ်သွားတာ

ဝိပဿနာရှုနေတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေကတော့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီးသကာလ ဉာဏ်ထဲမှာရှုခိုက်မှာ တစ်ခါတည်းပြုတ်နေတာပဲ...။ (မှန်ပါဘုရား)။

ကိုင်း...သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်တော့ ခုနင်က ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ တွေ၊ သဿတဒိဋ္ဌိတွေ လာသေးတယ်လား...။ (မလာပါ ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိရှိမှ အပါယ်သွားရတာ ဒကာသိုက် ရေ... (မှန်ပါ)၊ ဒိဋ္ဌိမရှိတော့ အပါယ်မသွားရပါဘူး။

အပါယ်တော့စိတ်ချရတယ်

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ရှုနေရင်းမတ္တနဲ့သာ သေစမ်းပါ၊ သောတာပန်မတည်ဘဲနဲ့ပဲ ရှိပါစေတော့၊ အပါယ်တော့ စိတ်ချရတယ်...။ (မှန်ပါ)၊ အပါယ်နဲ့

မရောက်ဘူး။ ရှုရင်းမတ္တနဲ့ပဲ ဪ...ဒီဥစ္စာသည်ကားလို့
ဆိုရင်ဖြင့် ဥပမာ မမာနေတယ်။ မမာနေတယ်ဆိုတာ
ဒုက္ခဝေဒနာပဲ။ အဲဒီ ဒုက္ခဝေဒနာကလေး ဉာဏ်နဲ့
ကြည့်-ကြည့်-ကြည့်-ကြည့်ပြီး အနတ္တဆိုတာ ဪ...
ခဏ-ခဏ အနာကလေးဟာ လျော့လိုက် တိုးလာလိုက်နဲ့။
လျော့လိုက် တိုးလာလိုက်ဆိုတာ အနာကလေးပျက်ပြီး
သကာလ အနာကြီး ပေါ်ပေါက်တော့တာပဲ...။ (မှန်ပါ)၊
အနာကြီး ပျက်သွားပြန်တော့ အနာကလေး လှည့်လာ
ပြန်ရောမဟုတ်လား...(မှန်ပါ)။

သုဂတိသေ တယ်

အဲဒီလို ဒုက္ခဝေဒနာကလေးတွေဟာ ဖြစ်လိုက်
အစားထိုးလိုက်။ ပျက်လိုက်၊ အစားထိုးလိုက်၊ ပျက်လိုက်၊
အစားထိုးလိုက်လို့ ကျုပ်တို့က မြင်အောင်ရှုနိုင်တဲ့ ဒကာ
ဒကာမတွေ ဖြစ်ခဲ့လို့ရှိရင်ဖြင့် ရှုရင်းမတ္တနဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
က ပြတ်တယ်...။ (မှန်ပါ)၊ ပြတ်နေတဲ့အတွက် ဒီဝေဒနာ
နဲ့ပဲ စုတိစိတ် ကျသွားဦးတော့ သုဂတိသေချာတယ်...။
(မှန်ပါ)၊ အပါယ် ဒုဂ္ဂတိတော့ မရောက်ဘူး။ ဒါ စူဠ
သောတာပန် ဟောလိုက်တာ...။ (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိကြ
ပလား...။ (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဪ...ဒါဖြင့် တို့ရှုနေတဲ့အလုပ်သည်ကားလို့ရှိရင်
ဖြင့် တယ်လဲပဲ အဖိုးတန်ပါလားဆိုတဲ့ဥစ္စာ ပေါ်ပါပြီ...။
(ပေါ်ပါပြီဘုရား)၊ ရှင်းကြပါလား...။ (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သောတာပန်အစစ်

အကယ်၍ ဝေဒနာတွေ ငြိမ်းအောင် ချုပ်အောင်
ရှုနိုင်မယ်ဆိုလို့ရှိရင် သောတာပန်အစစ်ဖြစ်သွားသော
ကြောင့်လဲ သုဂတိကို သောတာပန်အဖြစ်နဲ့ပဲ ရောက်
တယ်...။ (မှန်ပါ)၊ ခုနစ်တုန်းက အဖြစ်ကတော့ ပုထုဇဉ်
အဖြစ်နဲ့ရောက်တာ...။ (မှန်ပါ)၊ ပုထုဇဉ်အဖြစ်နဲ့ရောက်လဲ
ဒုတိယဘဝ သောတာပန်တည်တာပဲ...။ (မှန်ပါဘုရား)။

ဟာ...ချုပ်အောင် ငြိမ်းအောင် ရှုကြမယ်ဆိုလို့
ရှိရင်လဲ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီဘဝပဲ သောတာပန်တည်ပြီး
သကာလ သုဂတိမှာ သွားကြပေတော့...။ (မှန်ပါ)၊
ဟာ...ကိုယ့်ဖြစ်ပျက်နဲ့ကိုယ် ဆက်လက်ပြီး လုပ်နေကြ
ဦးမယ်ဆိုရင်လဲ ရဟန္တာဖြစ်သွားကြမှာပဲ...။ (မှန်ပါ
ဘုရား)။

အလုပ်တရားကို ကြိုးစားပါ

ဒကာသိုက် အင်မတန်အဖိုးတန်တယ်...။ (တန်ပါ
တယ်ဘုရား)၊ ဒါကြောင့် အလုပ်တရားကို ကြိုးစားပါ။

အလုပ်တရားကို ကြိုးစားပါဆိုတဲ့ဥစ္စာကိုဖြင့် အထူးပဲ
နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း တိုက်တွန်းရတယ်...။ (မှန်ပါ)။ ဒါ
မတိုက်တွန်းလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ အပါယ်တံခါး
ကြီးက နောက်က ဟင်းလင်းကြီးပွင့်နေတယ်...။ (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဘုန်းကြီးအတွက်လဲပွင့်လျက်။ ဒကာသိုက်တို့
အတွက်ကကော...(ပွင့်လျက်ပါဘုရား)။ ပွင့်လျက်ဖြစ်နေ
တော့ ဒီဟာကို ပိတ်ချင်တော့ ဖွင့်တာက ဘယ်ကနေ
ဖွင့်သတုံးဆိုတော့ လူ့ပြည်မှာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိနေလို့
သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖွင့်ထားတာ...(မှန်ပါ)။ သဘောကျ
ပါလား...။ (ကျပါပြီဘုရား)။

အပါယ်တံခါးဘယ်သူဖွင့်လဲ

အပါယ်တံခါး ဘယ်သူ ဖွင့်ထားပါလိမ့်...။
(သက္ကာယဒိဋ္ဌိက ဖွင့်ထားပါတယ်)။ အဲ...ဝေဒနာကို
ငါထင်တာတွေက သူတို့ကဖွင့်တာ...။ (မှန်ပါ)။

ဟာ...ဒါ ငါမဟုတ်ပါဘူး။ အနတ္တပါပဲလို့ ကျုပ်
တို့က ရှုလိုက်တဲ့အခါ ဖျတ်ခနဲဖျတ်ခနဲ ပျောက်ပျက်တာ
ကလေး မြင်လိုက်တော့ ငါမဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိသွား
တယ်...။ (မှန်ပါ)။ အနတ္တတရားဆိုတာ သိသွားတယ်...။

(မှန်ပါ)၊ ထိုကဲ့သို့သိတော့လဲ ဒီကနေပိတ်တာပဲ...။

(မှန်ပါ)၊ ဒီက အနတ္တမြင်၊ ဟိုက အပါယ်တံခါးက
ရောင်းခနဲဆို ကျုပ်တို့အတွက် ပိတ်တယ်။ ရှင်းပါလား...။
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်...ဖွင့်တာလဲ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖွင့်တာ...။ (မှန်ပါ)၊
သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်အောင်လုပ်တဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေအတွက်
တော့ ဒီကနေပြီး သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်
မဂ်ဉာဏ်ကပဲ မပိတ်လိုက်ဘူးလား...။ (ပိတ်လိုက်ပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေ အပါယ်ကို ရိက္ခ
စုတယ်ဆိုတာကလဲ ဒီကပဲ...။ (မှန်ပါ)၊ အပါယ်မသွား
ချင်လို့ နိဗ္ဗာန်သွားချင်ပြန်လဲဒီကနေပြီး စု... ဟုတ်လား...
(မှန်ပါ)၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ များများစု၊ ဒကာ ဒကာမဖြ၊
အပါယ်တံခါးပွင့်နေတာပဲ...။ (မှန်ပါ)၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်
အောင်လုပ်နေတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေဖြင့် အပါယ်တံခါး
ပိတ်နေတာပဲ...။ (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပါလား။ (ကျပါ
ဘုရား)။

ဒါကြောင့် အပါယ်တံခါးပိတ်တဲ့စက်ရုံက ကိုထွေး
အောင်တို့ မှတ်စရာ၊ ဦးလှဖူးတို့မှတ်စရာက လူ့ပြည်မှ

ကိုး...။ (မှန်ပါ)။ အပါယ်တံခါးဖွင့်တာလဲ လူ့ပြည်ကနေ ဖွင့်တယ်။ အပါယ်တံခါးပိတ်တာကော...(လူ့ပြည်ကနေ ပိတ်ပါတယ်ဘုရား)။ လူ့ပြည်ကနေပြီးသကာလအနတ္တရူပြီး ပိတ်လိုက်လဲလုံသွားတာပဲ...။ (လုံပါတယ်ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဒကာသိုက်က အားငယ်စရာဘာရှိသတုံး...။ (မရှိပါဘုရား)။

လူ့ပြည်က ဗဟိုဌာန

လူ့ပြည်ကဗဟိုဌာနမှ ဘုရားဟာ နတ်ပြည် မပွင့်ဘူးဗျ...။ (မှန်ပါ)။ အပါယ်တံခါးပိတ်ချင်လဲ ဒီကနေ ပိတ်ပေးမှာပဲ...။ (မှန်ပါ)။ နိဗ္ဗာန်တံခါးဖွင့်ပေးချင်ကော... (ဒီကနေဖွင့်ပေးမှာပါပဲ)။ ဒီကနေဖွင့်ပေးမှာပဲဆိုတော့ ဪ...လူ့ပြည်မှာ ဘုရားပွင့်တဲ့အဓိပ္ပာယ်လဲ ဒီကမှ ဖွင့်နိုင်တယ်။ ပိတ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ရင်းကို သိပြီးသားဖြစ်သောကြောင့် ဘုရားဟာ လူ့ပြည်မှာသာ ပွင့်ရသည်။ နိဿာမတရား...။ (မှန်ပါ)။

လူ့ပြည်ကမှ ပိတ်နိုင်တယ်

အမြဲတမ်း ဘုရားပွင့်နိုင်ပုံ မသေချာဘူးလား...။ (သေချာပါတယ်)။ ဒီကမှ အပါယ်တံခါးပိတ်နိုင်တယ်။ ဒီကမှ အပါယ်တံခါးဖွင့်နိုင်တယ်။ ပိတ်ချင်လဲ ဒီကပဲ။ ပွင့်ချင်ကော...(ဒီကပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် အခု ဆရာကောင်း သမားကောင်း ကြုံတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေကျလာပြီဆိုမှဖြင့် ဪ... တို့သည်ကားဆိုလို့ရှိရင် နဂိုက ဟင်းလင်းကြီးပွင့်နေတာ၊ ယခု ဝိပဿနာရှုလိုက်လို့ အနတ္တတစ်လုံး ဝေဒနာ အနတ္တတွေ မြင်လိုက်လို့ရှိရင်လဲ ငါပြုတ်ပြီး ငါမဟုတ်ဆိုတာ ရောက်သွားတယ်...။ (မှန်ပါ)။ နဂိုက ငါထင်ထားတာကိုးဗျ...။ (မှန်ပါ)။ အဲဒါ ငါပြုတ်ပြီး ငါ မဟုတ်ပါလား...။ (မှန်ပါ)။ အနတ္တတွေပါလား၊ ဤကဲ့သို့ ဉာဏ်ထဲလဲရောက်ပါရောအပါယ်တံခါးဟာ လုံးလုံးပိတ်ပါရော...။ (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပါလား...။ (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေ ကြိုးစားပါ ကြိုးစားပါဆိုတာသည်ကားလို့ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် တံခါးဖွင့်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကိုယ့်အတွက် စောင့်နေတယ်ဆိုတာမှတ်...။ (မှန်ပါ)။ တံခါးပိတ်ပြီဆိုလို့ရှိရင် သွားစရာအပါယ်မရှိတော့ဘူးဆိုတာမှတ်ကြပါ...။ (မှန်ပါ)။ (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဒါတွေကိုတော့ဖြင့် အခုလိုလဲ တရားနာ၊ အခုလိုလဲပွားများမှ သိရတယ်၊ နို့မဟုတ်လို့ရှိရင် ကိုယ်ပြုထားတဲ့ ဒါနကလေး၊ ကိုယ်ဆောက်တည်ထားတဲ့ သီလကလေးအားကိုးပြီး တို့ အပါယ်တံခါးပိတ်နေတယ်ဆိုတာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိနေတော့ ဘယ်ကလာပိတ်မှာတုံး...။

(မှန်ပါ)။ ပွင့်လျက်ဟင်းလင်းပေါ့...။ (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိ
ပါလား...။ (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

မလ္လိကာ မိဖုရားကြီး

မလ္လိကာ မိဖုရားကြီး ကြည့်ပါလား...အသဒိသဒါန
ဘယ်သူနဲ့မှ မတူဘဲ အလှူဒါနကြီးပေးပြီး အပါယ်တံခါး
က ပွင့်နေတော့ ရောက်သွားရှာရသေးတယ်...။ (မှန်ပါ)။

အဲဒါတွေထောက်ထားပြီးသကာလ ကြည့်လိုက်
တော့မှ ဪ...သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်မှသာလျှင် အပါယ်
တံခါး ပိတ်ပါလားဆိုတာ ယနေ့ထူးထူးခြားခြား မှတ်ရ
မှာပဲ...။ (မှန်ပါ)။ သဘောကျပါလား...။ (ကျပါပြီ)။
မလ္လိကာတို့ ထောက်လိုက်တော့ ဒကာသိုက် မသေချာဘူး
လား...။ (သေချာပါတယ်)။ သူသည် ဒီဒါနနဲ့သာ
အပါယ်တံခါးပိတ်နိုင်ပါတယ်ဆိုရင် သူရောက်စရာရှိသေး
ရဲ့လား...။ (မရှိပါဘုရား)။

အေး...ဒါကြောင့် အကူအညီ အထောက်အပံ့ပေးတဲ့
တရားတွေပဲဆိုတာလဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရမယ်...။ (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ရင်အေးပြီး မနေလိုက်ပါနဲ့

ကိုင်း...ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ

ရှိသရွေ့ကာလပတ်လုံးဖြင့် ရင်အေးပြီးသကာလ မနေလိုက်
ပါနဲ့ဦးဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဘုန်းကြီးကပြောရတယ်...။(မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒါ အနတ္တကျကျနနပေါက်ပြီး အနတ္တဆုံးသည့်
တိုင်အောင် လိုက်ဖြစ်အောင် လိုက်ကြပါဆိုတာ ကိုယ့်တံခါး
ကိုယ်ပိတ်ပြီးသကာလ ကိုယ်မသွားရအောင်လို့ ကိုယ့်
အလုပ် ကိုယ်လုပ်တာပါဆိုတာ သေချာသွားပြီ...။ (မှန်ပါ)၊
မသေချာဘူးလား...။ (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ကိုထွန်းအောင်ရေ...အင်မတန် အဖိုးတန်တယ်
နော်...။ (တန်ပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒီ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဘယ်
နှစ်ပါးရှိသတုံးလို့ မေးတဲ့အခါ ရုပ်မှာလဲလေးပါး၊
ဝေဒနာမှာ လေးပါး၊ သညာမှာလေးပါး၊ သင်္ခါရမှာ
လေးပါး၊ ဝိညာဏ်မှာလေးပါးဆိုပြီး သက္ကာယဒိဋ္ဌိ နှစ်ဆယ်
ပေါ့ဗျာ...။ (မှန်ပါ)၊ အဲဒါတွေ မေးမြန်းပြီးသကာလ
ဝိသာခသူဌေးကမေး ဓမ္မဒိန္နာကဖြေလို့ သူကလဲ ကျေကျေ
နပ်နပ်ရှိပါတယ်...။ (မှန်ပါ)။

နောက်ကျတော့ သူ မေးပြန်တယ်၊ ဘာမေးပြန်သတုံး
ဆိုတော့ သက္ကာယချုပ်အောင်ဟာ ဘယ်လိုလုပ်မှ ချုပ်မှာ
တုံး၊ ဒီဒိဋ္ဌိတွေချုပ်အောင် ဘာနဲ့လုပ်မှ ချုပ်မှာတုံးဆိုတော့

ဒါယကာ ဝိသာခသူဌေး မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပွားများတဲ့...။
(မှန်ပါ)။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ပွားများပါ

သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်ချင်တယ်၊ သိမ်းချင်တယ်၊ အပါယ်
တံခါးပိတ်ချင်ပါတယ်ဆို ဘာလုပ်ရမတုံး...။ (မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး
ပွားများရပါမယ်)၊ အေး...မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိုရုပ်နာမ်ပေါ်
ကြည့်ပြီး ပွားများ...။ (မှန်ပါ)၊ ပါးစပ်က အော်နေလို့တော့
မဖြစ်ဘူး...။ (မှန်ပါ)၊ ရုပ်နာမ်ပေါ်ကြည့်ပြီးသကာလ
သြော်...ရုပ်နာမ်ကလေးတွေ၏ မခိုင်တာ၊ အစိုးမရတာ၊
မပိုင်တာ၊ မဆိုင်တာတွေ၊ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်တာတွေ
ခင်ဗျားတို့ဉာဏ်နဲ့ကြည့်ပြီးသကာလ နေတာသည် ပွားများ
မှုပါပဲ...။ (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပါလား...။ (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ပါးစပ်ကဆိုရုံ မဟုတ်ဘူးနော်...။ (မှန်ပါ)၊ ပါးစပ်က
ဆိုတာက ရထားတဲ့စာ မမေ့မှုသာဖြစ်တယ်။ ဉာဏ်နဲ့
မြင်ပြီးသကာလ ထပ်ပြန်တလဲလဲ မြင်တဲ့အမြင်ကို ပွားများ
မှုကိုဆိုလိုသည်...။ (မှန်ပါ)၊ ကိုထွန်းအောင် ကျေနပ်ပါ
လား...။ (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဆိုတာ

ဒါဖြင့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ဘယ်လိုများ ဝေဖန်ပါသလဲလို့

ဆိုပြီးသကာလ ဝိသာခသူဌေးကမေးပြန်တော့ ဓမ္မဒိန္နာက
 ဖြေရှာတာပေါ့ဗျာ...။ (မှန်ပါ)။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမှာလဲ ဒကာကြီး
 သီလမဂ္ဂင်သုံးပါး၊ သမာဓိမဂ္ဂင်သုံးပါး၊ ပညာမဂ္ဂင်နှစ်ပါး
 ရှိတယ်။ မဂ္ဂင်ကို အဲဒီလို ဝေဖန်ရပါတယ်...။ (မှန်ပါ)။

သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝဆိုတာ
 သီလမဂ္ဂင် ဒကာကြီး။ သမ္မာဝါယမ၊ သမ္မာသတိ၊
 သမ္မာသမာဓိဆိုတဲ့ သုံးခုက သမာဓိမဂ္ဂင်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊
 သမ္မာသင်္ကပ္ပက ပညာမဂ္ဂင်... (မှန်ပါ)။ အဲဒီလို ဝေဖန်ပြီး
 ပြလိုက်တော့ ဒါဖြင့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ပွားများနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
 မှာ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာမဂ္ဂင်စုံနေတယ်...။ (မှန်ပါ)။
 တစ်ချက်ခုတ် သုံးချက်ပြတ်

ဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေ အချိန်ရတိုင်း
 ပွားများလို့ရှိရင် သီလဆောက်တည်ပြီးသား၊ သမာဓိ
 တည်ထောင်ပြီးသား၊ ပညာနဲ့ရှုပြီးသားဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်
 ဟာ ဒကာသိုက်ရေ တစ်ချက်ခုတ် သုံးချက်ပြတ်ဖြစ်သွား
 တယ်...။ (မှန်ပါ)။ ခင်ဗျားတို့ ပွားများနေတဲ့အချိန်မှာ
 သီလလဲလုံနေတယ်...။ (လုံပါတယ်)။ သမာဓိကလဲ
 တည်လို့ မြင်တာပေါ့ဗျာ၊ မတည်ရင် ဖြစ်ပျက်မြင်ပဲ၊
 မလား...။ (မမြင်ပါဘုရား)။ မြင်တာက ပညာထည့်လိုက်

တော့ ဟုတ်လား...။ (မှန်ပါ)။ သီလက လုံခြုံပြီးသား၊
သမာဓိက တည်ကြည်ပြီးသား၊ ဖြစ်ပျက်မြင်တာက ပညာ
ဆိုတော့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဆိုတဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးက
စုံသွားတယ်...။ (စုံပါတယ်ဘုရား)။ သဘောကျပါ
သလား...။ (ကျပါပြီဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်ကိုသွားတယ်

အဲဒီကဲ့သို့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးစုံပြီးသကာလ သွားတဲ့အခါ
ကျတော့ ခင်ဗျားတို့သည် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလိုဆိုရင် ကိလေသာ
မာရေန္တော ဂစ္ဆတီတိမဂ္ဂေါဆိုတဲ့ ကိလေသာသတ်ပြီး
နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့ သွားတတ်တဲ့ တရားပါလားဆိုတဲ့ဥစ္စာ
ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်...။ (မှန်ပါ)။

အဲဒီလို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး- အမေးအဖြေတွေလုပ်ပြီး
သကာလ ရှေ့ဆက်ပြီးသကာလ မေးပြန်တယ်တဲ့...ဘယ်
လိုများမေးပြန်သတုံးဆိုတော့...အရှင်မ...ဓမ္မဒိန္နာ...ဝေဒနာ
ဘယ်နှစ်မျိုးရှိသတုံးဆိုပြီး...ကျုပ်တို့ ဟောနေကျဆီ
ရောက်လာတာပဲ...။ (မှန်ပါ)။ ဝေဒနာဟာ သုခ ဝေဒနာ၊
ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဒါပဲရှိတယ်...။ (မှန်ပါ)။
ဝေဒနာကို ဘယ်လိုရှုရမှာတုံး

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့်...ဝေဒနာကို ဘယ်လိုရှုရမှာတုံး၊

ဒုက္ခဝေဒနာကို ဘယ်လိုရှုရမှာတုံး၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ဘယ်လိုရှုရမှာတုံးဆိုတော့ သုခဝေဒနာဆိုတာ ဖြစ်တုန်းတော့ ချမ်းသာသလိုပဲ၊ ပျက်တော့ဒုက္ခပါပဲ...။ (မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခဝေဒနာက ဖြစ်တုန်း ဆင်းရဲပြီးရုတ် ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ချမ်းသာပါတယ်။ ဥပေက္ခာဝေဒနာဆိုတာ ဉာဏ်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တော့ သုခသဘောတောင် ရောက်ပါတယ်...။ (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပါလား...။ (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီလိုရှုလိုက်ပါဆိုတော့ သုခဝေဒနာတော့ ခင်ဗျားတို့ကဖြစ်ပျက်ရှုရုံပဲ။ ဒုက္ခဝေဒနာကော...(ဖြစ်ပျက်ရှုရုံပါဘုရား)၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကော...(ဖြစ်ပျက်ရှုရုံပါဘုရား)။

ဒါကို ရှုလိုက်ပါတဲ့၊ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့တရားပါပဲ၊ လမ်းဆုံးပါပဲ...။ (မှန်ပါ)၊ ဒီလိုဓမ္မဒိန္နာထေရ်ရိမကဖြေပြီး သည်၏အခြာမဲ့၌ အရှင်မ...အရှင်မဖြေတာ အင်မတန် ကောင်းပါတယ်၊ တကယ့်နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အစစ်တွေ ချည်းဖြေပြီးသကာလနေတော့ ရှေ့ဆက်လက်ပြီး မေးလက်စ၊နဲ့ မေးပါရစေဦးဆိုပြီး ဝိသာခသူဌေးက မေးရှာတယ်...။ (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာရှုတော့ ဘာတွေ သေသတုံး

အဲဒီ သုခဝေဒနာရှုတော့ ဘယ် အနုသယ သေသတုံး၊

ဒုက္ခဝေဒနာရှုတော့ ဘယ် အနုသယ သေသတုံး၊ ဥပေက္ခာ
ဝေဒနာရှုတဲ့အခါ ဘယ် အနုသယ သေသတုံး မေးတော့
သုခဝေဒနာရှုရင် လောဘသေတာပေါ့၊ ကာမရာဂနုသယ
သေတာပေါ့...။ (မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခဝေဒနာရှုတော့ ဒေါသ
ပဋိယာနုသယသေတာပေါ့။ ဥပေက္ခာဝေဒနာရှုတော့
မောဟ အဝိဇ္ဇာနုသယ သေတာပေါ့...။ (မှန်ပါ)၊ ဒါတွေကို
အခု ဘုန်းကြီးတို့က ဒကာ ဒကာမတွေကို ဖောက်သည်
ချပြီးတော့ ပေးနေတာ ရိပ်မိပါလား...။ (ရိပ်မိပါပြီ)၊
ဒါဟာ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာထေရ်ရိုမကဖြေတာ...။
(မှန်ပါ)၊ ဒီတော့ ဒီတရားဟာ တယ်ပြီးခိုင်လုံတဲ့ တရား
ပါကလား...။ (မှန်ပါ)၊ ကြိုးစားရင် အဟုတ်ကိုခရီးပေါက်
မယ့်တရားပါပဲ ဆိုပြီး ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်တိုင်ကြိုးစား
လို့လဲထိုက်တန်သလောက် မပေါက်လားဗျာ...။ (ပေါက်ပါ
တယ်ဘုရား)၊ အဲဒါ ဒီဝတ္ထုတွေလာတာ...။ (မှန်ပါ)၊
ရိပ်မိပါလား...။ (ရိပ်မိပါဘုရား)။

ဝေဒနာမရှုရင်ဘာလာသလဲ

သုခဝေဒနာမရှုလို့ရှိရင် သုခဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ
လို့ ဘုန်းကြီးကဟောတယ်...။ (မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခဝေဒနာမရှုရင်
ဒုက္ခဝေဒနာပစ္စယာဒေါသော... (မှန်ပါ)၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ

မရှုရင် ဥပေက္ခာဝေဒနာပစ္စယာ မောဟော မလာဘူးလား...။ (လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ရှုလိုက်တဲ့အခါ သုခတွေ့ သုခရှု။ ဒုက္ခတွေ့တော့ကော...(ဒုက္ခရှုရပါတယ်)၊ ဥပေက္ခာ တွေ့တော့ကော...(ဥပေက္ခာရှုရပါတယ်)၊ ရှုလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဖြစ်ပျက်ချည်းတော့ပြီးတော့နေတယ်ဆိုတာ လောဘရော၊ ဒေါသရော၊ မောဟရော ကျုပ်တို့က တွေ့တိုင်းရှုနေပေါ့၊ ဒီသုံးခုလားနိုင်သေးရဲ့လား...။ (မလာနိုင်ပါဘုရား)၊ မလာနိုင်တော့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့၏ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာရောက်မှ ရောက်ပါ့မလားဆိုတာ သူတို့သိမ်းရင်ရောက်တာပေါ့...။ (မှန်ပါ)၊ သူတို့သိမ်းရင်ရောက်တာပဲဆိုတာ ကျေနပ်ပါလား...။ (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

အတွင်းရန်သူ သတ်တဲ့အလုပ်

ဒါဖြင့်...ကျုပ်တို့ လုပ်နေတဲ့ အလုပ်သည်ကားဆိုရင် ဖြင့် အတွင်းရန်သူသတ်တဲ့အလုပ်ပါလား...။ (မှန်ပါဘုရား)။

ကျုပ်တို့အတွင်းမှာ ရန်သူရှိနေတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဟာ ကျုပ်တို့ရန်သူပဲ...။ (မှန်ပါ)၊ အဲဒါ ဝေဒနာပေါ်တိုင်းရှုနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ အတွင်းရန်သူ

သတ်ပြီးသကာလနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား...။
(ဆိုနိုင်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ အပြင်ရန်နဲ့ အတွင်းရန်
ဘယ်ဟာသာပြီး ကြောက်စရာကောင်းသတုံး...။ (အတွင်း
ရန်က ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်)။

အဲဒီတော့ အတွင်းရန်သတ်နည်း နိဿရည်းကို
ဆရာဘုန်းကြီးက ပေးပြီးသကာလနေပြန်တော့လဲ
ဪ...တို့မှာဖြင့် အန္တရာယ်ကင်းလို့ ဘေးရှင်းဆိုတာ
ဒီလိုမှပဲ အတွင်းရန်ရှင်းမှာပါကလား...။ (မှန်ပါ)၊ သဘော
ကျပါလား...။ (ကျပါပြီဘုရား)။

အန္တရာယ်ကင်းလို့ ဘေးရှင်းတာ ဒကာသိုက် ပေါ်ပါ
လား...။ (ပေါ်ပါပြီ)၊ အတွင်းရန် ကြောက်စရာကောင်းဆုံး
ဟာ အတွင်းရန်ဟာ ဝေဒနာမရှိလို့ လာတာကိုးဗျ...။
(မှန်ပါ)၊ ဝေဒနာရှုရင်...(မလာပါဘုရား)။

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ သေတယ်

အဲဒီတော့ သုခဝေဒနာရှုရင် လောဘသေတယ်၊
ဒုက္ခဝေဒနာရှုလိုက်ရင် ဒေါသသေတယ်၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ
ပေါ်တိုင်း ရှုလိုက်ရင်...(မောဟသေပါတယ်)။

ဒီတော့ ခေါင်းဆောင်ကိလေသာတွေပဲ သေပေါ့၊

နောက်လိုက် ထောင့်ငါးရာကီလေသာတွေ မိုင်းမိုင်းမလဲ
ပေဘူးလား...။ (လဲပါတယ်)၊ ထိုကဲ့သို့ မိုင်းမိုင်းလဲတဲ့
အံလုပ်သည်ကားလို့ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် လုပ်ထိုက်တယ်ဆိုပြီး
သကာလ ဒကာ ဒကာမတွေက ကြိုးစားလိုက် လို့ရှိရင်ဖြင့်
နိဗ္ဗာန်ဆိုတာဟာ ဝေဒနာရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အမြန်ဆုံးရောက်
မှာပဲ...။ (မှန်ပါ)၊ အဲဒီလို အမြန်ဆုံးရောက် ရမှာဖြစ်ပြီး
သကာလနေတာမို့ ဝိသာခသူဌေးကမေးလို့ ဓမ္မဒိန္နာထေရ်
ရိမက ဖြေပြန်တော့လဲ ဝေဒနာနဲ့ဖြေလိုက်တာပဲ၊ ရှင်းမနေ
ဘူးလား...။ (ရှင်းပါတယ်)။

ဝေဒနာသုံးပါးသာ လှည့်ပြီးရှုပါ

အဲဒီကဲ့သို့ ဝေဒနာနဲ့ပဲ ခင်ဗျားတို့လဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို
ထွေထွေရာရာ များများရှာပြီးသကာလ မနေဘဲနဲ့ ဝေဒနာ
သုံးပါးသာလှည့်ရှုပြီးသကာလ နေကြလို့ရှိရင်ဖြင့် ခင်ဗျား
တို့ တောင်းနေတဲ့ဆုဟာ ပြည့်ပြီးသားဖြစ်ပါတယ်...။
(မှန်ပါ)၊ နို့မဟုတ်ရင် ပြည့်ပါ့မလား...။ (မပြည့်ပါ
ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် အင်မတန် အဖိုးတန်ကြောင်း ကောင်း
ကောင်းသိပြီလား...။ (သိပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း...ဝေဒနာတွေ၊ ကိလေသာလာပုံနဲ့တကွ
ကိလေသာပြတ်ပုံတွေ ဝိသာခသူဌေးကမေးလို့ ဓမ္မဒိန္နာ

ထေရ်ရီမက ဖြေလိုက်တယ်။ မဂ္ဂင်တရားကို သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနဲ့ဝေဖန်ပြီး ဖြေလိုက်တာတွေ အများကြီးပဲ မဟုတ်လား...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်ပေါက်ရောက်တဲ့တရား

အဲဒီတော့ ဝိသာခသူဌေးက တွေးတယ်။ သာသနာတော် မပျော်လို့ ပြန်လာတာတော့မဟုတ်ဘူး၊ သူ့ထက် ထက်နေပေါ့ပဲ...။ (မှန်ပါ့)။ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာ ဖြေတာပဲ။ ဒါ အင်မတန် အဖိုးတန်တဲ့တရား၊ နိဗ္ဗာန်ပေါက်ရောက်တဲ့တရားကို ဖြေတာဖြစ်ပါတယ်ဆိုပြီး သကာလ သူ့စိတ်ထဲမှာ အင်မတန် ကျေနပ်နေတယ်...။ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီမှာ မေးပုံက သစ္စာလေးပါးက စ၊မေးလိုက်သပေါ့ဗျာ...။ (မှန်ပါ့)။ သစ္စာလေးပါးဆိုတာ ဒကာသိုက်တို့ မှတ်ရမှာက လူတိုင်းဖြေနိုင်တဲ့ အလုပ်မဟုတ်ဘူး...။ (မှန်ပါ့)။ သဘောကျပါလား...။ (ကျပါပြီဘုရား)။ လူတိုင်းနဲ့ သစ္စာလေးပါးဆိုရင်တော့ ဘယ်လိုပင် ရထားထား အမှန်တော့ မဖြေနိုင်ဘူး...။ (မှန်ပါ့)။ ဒီမှာ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာလဲဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ သူစမ်းလိုက်ကတည်းက သစ္စာကနေ စမ်းတာ...။ (မှန်ပါ့)။

သက္ကာယဆိုတာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သက္ကာယဖြစ်ကြောင်းက သမုဒယသစ္စာ၊ သက္ကာယချုပ်ရာကနိရောဓသစ္စာ၊ သက္ကာယ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်းအကျင့်က မဂ္ဂသစ္စာ...။ (မှန်ပါ)။

အဲဒီ သစ္စာလေးပါးကစပြီး မေးလာတော့ ဝေဒနာ မှာလဲ ဝေဒနာသုံးပါးမရှုရင် ဘယ်လိုရှုရင် ဘယ်လို ကျအောင်လဲ ဝိသာခသူဌေးကမေးလို့ ဓမ္မဒိန္နာကတစ်လုံး မကျန် အမှန်ချည်းဖြေပြီးသကာလ သွားတယ်ဆိုတာလဲ ခင်ဗျားတို့ သိကြပြီ...။ (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီလို အဖိုးတန်ပြီးသကာလနေတော့ ဝိသာခသူဌေး က သူ့စိတ်ထဲမှာ အတော်လေး ကျေနပ်သွားတယ်...။ (မှန်ပါ)။ အတော်ကလေး ကျေနပ်ပြီးသကာလနေတော့ အရှင်မကို လူထွက်ချင်လို့လားဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို မေးစရာ မလိုတော့ဘူး...။ (မှန်ပါ)။ ပညာနဲ့ပဲစမ်းလိုက်တော့တာ ပဲ...။ (မှန်ပါ)။ စမ်းလိုက်ကတည်းက ဟိုက အာသဝေါ ကုန်တဲ့အဓိပ္ပာယ်ချည်းဖြေနေပြီး...။ (မှန်ပါဘုရား)။

ဝိသာခသူဌေးက ဝတ်ချတယ်

အာသဝေါကုန်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်ချည်းဖြေနေတော့ ဒကာ သိုက်ရေ ရှင်းလင်းနေပြီ။ လူထွက်ချင်လို့ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ မပေါ်သေးဘူးလားဗျာ...။ (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ရှင်ဓမ္မဒိန္နာ အလွန်ကျေးဇူးများပါတယ်ဆိုပြီး
ဝိသာခသူဌေးက လက်ယာရစ်လှည့်ပြီး ဝတ်ချရသေး
တယ်...။ (မှန်ပါ)။ ဝတ်ချပြီးတော့မှ သူနဲ့လိုက်လာတဲ့
ဥပသကာငါးရာတွေဟာ ဓမ္မဒိန္နာဆီကနေပြီး ဘုရားဆီ
သွားကြတယ်။

ဘုရားဆီရောက်တယ်

ဘုရားဆီရောက်တော့ ဓမ္မဒိန္နာထေရ်ရီမနဲ့ အမေး
အဖြေလုပ်တာကို ဝိသာခသူဌေးက လျှောက်တော့ ငါ၏
သမီးဖြေတာတွေဟာ အင်မတန်မှန်ပါတယ်။ အင်မတန်
ဟုတ်ပါတယ်။ အင်မတန်မှ သစ္စာဆိုက်တဲ့တရားတွေ
ဖြစ်ပါတယ်။ အကယ်၍ သူ့ဆီမှာ မမေးဘဲ ငါ့ဆီမှာ
မေးလို့ရှိရင်လဲ ဒီအတိုင်းဖြေမှာပဲလို့ ဘုရားက ထောက်ခံ
ချက်ပေးပြီး...။ (မှန်ပါ)။ ဒီအတိုင်း ဖြေမှာပဲ မထူးပါဘူး
ဆိုတော့ ဒီတရားသည် ဘာလဲဆိုရင် ဒကာသိုက်ရေ
ဘုရား သခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ထောက်ခံချက်ရထားတဲ့
တရား...။ (မှန်ပါ)။ အနာဂါမ်ကမေးလို့ ရဟန္တာထေရ်ရီမ
က ဖြေတဲ့တရား...။ (မှန်ပါ)။

ဘုရားက ထောက်ခံချက်ပေးတယ်

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ မှန်ကန်

ကြောင်းကို ထောက်ခံချက်ပေးတဲ့တရား...။ (မှန်ပါ)။
ဒါကြောင့် ဝေဒနာကနေရှုပြီးသကာလ သွားကြလို့
ရှိရင် ဝေဒနာတွေတာသည် ၁-နံပါတ်ဟုတ်လား...။
(မှန်ပါ)။ ဝေဒနာဖြစ်ပျက်ရှုတာက ၂-နံပါတ် ထားပါ
တော့...။ (မှန်ပါ)။ ဝေဒနာမှန်းလာတာ ၃-နံပါတ်လောက်
ထားတော့ ဝေဒနာတွေကို တစ်ခါတည်း ဆုံးအောင်ပဲ
ငါတို့သည် လိုက်ပါတော့မယ်ဆိုပြီးသကာလ ဖြစ်ပျက်ဆုံး
အောင် လိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် မဖြစ်မပျက်တာတွေ တွေ့ရမှာပဲ။
မတွေ့ရပေဘူးလား...။ (တွေ့ရပါတယ်)။ တွေ့ရမှာ
သေချာတယ် မဟုတ်လား...။ (မှန်ပါဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ဆုံးတာ ဒုက္ခဆုံးတာ

အဲဒီတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဉာဏ်သည်ကားလို့
ဆိုရင် ဖြစ်ပျက်ဆုံးတာသည် ဒုက္ခဆုံးတာသာမှတ်ပါ
တော့...။ (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်ဆုံးတာဟာ ဘာဆုံးတာပါလိမ့်...။ (ဒုက္ခ
ဆုံးတာပါဘုရား)။ ဟာ...ဒါဖြင့် ဒုက္ခဆုံးတဲ့ဆီ ခင်ဗျား
တို့ ဉာဏ်မရောက်ပေဘူးလား...။ (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ...ဒါဟာ ဘယ်ကနေလိုက်လို့ ဒုက္ခဆုံးတာပါလိမ့်
မတုံးဆိုတော့...ဝေဒနာဖြစ်ပျက်ကနေလိုက်လို့ပေါ့...။

(မှန်ပါ)။ ဝေဒနာဖြစ်ပျက်ကနေ ကိုင်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဝေဒနာအဆုံး...(ဝါ) ဒုက္ခအဆုံးကို ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်ပိုင် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ပဲတွေ့ကြရမယ်...။ (တွေ့ရပါမယ်ဘုရား)။ ဒကာသိုက် မတွေ့ရပေဘူးလား...။ (တွေ့ရပါတယ် ဘုရား)။

နိရောဓသစ္စာ

တွေ့ရတဲ့အခါကျတော့ ဆုံးသွားတာက ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဆုံးတဲ့နေရာကလေးတွေ ရတာက နိရောဓသစ္စာ၊ သူဆုံးချင် လို့ ဆုံးတာမဟုတ်ပါဘူး၊ သက္ကာယဖြစ်ကြောင်း သမုဒယ သစ္စာချုပ်လို့ ဖြစ်ပျက်ချုပ်ရတာ...။ (မှန်ပါ)။ သမုဒယ သာမချုပ်လို့ရှိရင် ဖြစ်ပျက်ချုပ်ပါ့မလား...။ (မချုပ်ပါ ဘုရား)။ အဲဒီတော့ သမုဒယနဲ့ဒုက္ခသည် အတွဲလိုက်ချုပ် ရတယ်ဆိုတာကော သဘောကျပါလား...။ (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဘာကျန်ရစ်ပါလိမ့်

အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့မှာ ဘာကျန်ရစ်ပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ သက္ကာယချုပ်တဲ့နေရာရယ်၊ သက္ကာယ ချုပ်တဲ့နေရာမြင်တဲ့ မဂ္ဂင်ရယ်၊ ဒကာသိုက် ဒါပဲမကျန် ရစ်ဘူးလား...။ (ကျန်ရစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ကချည်းပြန်စရမယ်

အဲဒီကဲ့သို့ကျန်တဲ့အခါ ဒါသည် နိဗ္ဗာန်မဂ္ဂဿ ဆိုတဲ့အတိုင်း နိဗ္ဗာန်က မဂ်ကိုကျေးဇူးပြုတာ မထင်ရှားဘူးလား...။ (ထင်ရှားပါတယ်)၊ အဲ...မဂ်ပြီးတော့လဲ ဖိုလ်လာတော့တာပဲ...။ (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပါလား...။ (ကျပါပြီ)၊ အဲဒီဖိုလ်လာရင် သောတာပန်တည်တာပဲ...။ (မှန်ပါ)၊ ဟာ...မရပ်မနား ဆက်ပြီးသကာလ တည်ချင်ရင် ဒီဖြစ်ပျက်က စဉ်းမယ်ဆို သကဒါဂါမ်တည်တာပဲ...။ ဒီမဂ်တွေ အစီအစဉ်အတိုင်းလာမှာပဲ...။ (မှန်ပါ)၊ သကဒါဂါမ်မဂ် အစဉ်အတိုင်း လာမယ်...။ (မှန်ပါ)။

ရဟန္တာဖြစ်ချင်ရင်

သကဒါဂါမ်တည်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်က နောက် ဖြစ်ပျက်ကပဲ ပြန်စ၊ ပါဠိမယ်ဆိုရင် အနာဂါမ်မဂ်ရမှာပဲ...။ (မှန်ပါ)၊ ဟာ...ငါ ဒါနဲ့တင်းမတိမ်းသေးပါဘူး၊ ဖြစ်ပျက်က ပြန်စ၊ ပါဠိမယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရပြီး ရဟန္တာဖြစ်မှာပဲ...။ (မှန်ပါ)၊ ဒီဖြစ်ပျက်ကချည်း ပြန်စ၊ ရမှာပဲ...။ (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိကြပါလား...။ (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေသည် ဒီတစ်လမ်းတည်း တစ်ကျိုးတည်းကနေပြီးသကာလ နိဗ္ဗာန်ရှိတဲ့ဆီ အပေါက်

အရောက်သွားမယ်ဆိုရင်ဖြင့် ဘယ်ဆုတောင်းမှ စောင့်ပြီ
သကာလမနေဘဲနဲ့ ဉာဏ်နဲ့သာသွား...။ (မှန်ပါ) သဘော
ကျပါလား...။ (ကျပါပြီဘုရား)။

မဂ်ဉာဏ်နဲ့သာသွားပါ

ဘယ်အရာနဲ့သွားရမှာတုံး...။ (ဉာဏ်နဲ့သွားရမှ
ပါ ဘုရား)။ ကိုင်း...ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ မဂ်ဉာဏ်နဲ့
သွားလို့ရှိရင် မရောက်မရှိဘူးဆိုတာ ရိပ်မိပါလား...၊
(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် နိဗ္ဗာန် ဂစ္ဆတိတိ မဂ္ဂေါ။ မဂ္ဂေါ-မဂ္ဂင်
ရှစ်ပါးသည်။ နိဗ္ဗာန်-နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂစ္ဆတိ-သွား၏ဆိုတော့
မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသာ ခန္ဓာထဲမှာရှိရင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်သွား
မည့် တရား ဝမ်းထဲမှာရှိသောကြောင့် မရောက်မရှိပါဘူး။
ဆုတောင်းစရာပင် မလိုတော့ပါဘူး...။ (မှန်ပါ) သဘော
ကျပါလား...။ (ကျပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း...ယနေ့...ဒီတွင် တော်ကြစို့။

သာဓု...သာဓု...သာဓု...။

